

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonicih rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27. května 2021 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Uldricha a přísedících Ing. Hany Harantové a Ivany Krýslové

takto:

Obžalovaný

██████████ narozený ██████████ ve ██████████ bytem ██████████
██████████ s adresou pro účely doručování ██████████ dělník u
společnosti Rumpold Vodňany, občan ČR,

je vinen, že

1)
v odpoledních hodinách dne 26. 12. 2020, poté co ji uchopil za ruku, zatáhl poškozenou ██████████ nar. ██████████ do místnosti vpravo od schodiště nacházející se v prvním patře domu, na adrese ██████████ okr. Strakonice, kde přes její výslovný nesouhlas tuto nejprve vysvlékl do naha a proti její vůli a výslovně projeveném slovním nesouhlasu, kdy se ze strachu nesnažila klást aktivní odpor, na ní vykonal vaginální soulož, kdy poškozená byla v pozici na zádech, přičemž ke zranění poškozené ██████████ nedošlo,

2)
dne 27. 2. 2021 kolem 15:30 hod. přišel za ██████████ nar. ██████████ do místnosti pokoje vlevo od schodiště nacházející se v prvním patře domu na adrese ██████████ okr. Strakonice, následně uzamkl klíčem vstupní dveře, sedící ██████████ povalil zády na postel, lehl na ní, obě její ruce uchopil za zápěstí, začal jí líbat na ústa a přes výslovný nesouhlas poškozené se jí snažil přimět k pohlavnímu styku, kdy si za tímto účelem stáhl kalhoty ke kolenům a poškozené se pokusil stáhnout tepláky, což se mu nedařilo, přičemž současně rukou zasunutou pod tepláky a kalhotky, osahával

Shodu s prvopisem potvrzuje Marta Petrovcová.

poškozenou na přirození a zasouval jí prst do pochvy, a svého jednání zanechal až poté, co na základě křiku a volání poškozené o pomoc zabouchaly na uzamčené dveře pokoje další obyvatelky domu a poškozená pak následně po odemčení dveří vyběhla na chodbu, když uvedeným jednáním poškozené [REDAKCE] způsobil pohmoždění levého zápěstí a hrudní kosti, které si vyžádalo lékařské ošetření na chirurgickém odd. Nemocnice ve Strakonících s dobou léčení do jednoho týdne,

tedy

pod body 1)-2) jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal tento čin souloží (bod 1), a dílem se dopustil se jednání pro společnost nebezpečného, které bezprostředně směřovalo k donucení násilím jiného k pohlavnímu styku, v úmyslu takový čin spáchat, přičemž k dokonání činu nedošlo (bod 2),

čímž spáchal

pod body 1)-2) pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku spáchaného dílem dokonaným (bod 1) a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (bod 2)

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2,5 (dva a půl) roku.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmínečně odkládá na zkušební dobu 4 (čtyř) let.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je **povinen** na náhradě škody zaplatit poškozeným [REDAKCE] narozené [REDAKCE] částku 1 000 Kč a Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČ 411 97 518, částku 6 222 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození [REDAKCE] a Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky **odkazují** se zbytky nepřiznaných nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 129 odst. 2 tr.ř. neobsahuje tento rozsudek písemné odůvodnění viny a trestu, neboť se po jeho vyhlášení státní zástupce i obžalovaný vzdali práva odvolání (obžalovaný i za osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr. ř.) a netrvali na písemném odůvodnění.

Odůvodnění náhrady škody:

S požadavkem na náhradu škody se přihlásila jednak [REDAKCE] (v částce 1 500 Kč) a jednak Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky (v částce 6 222 Kč s příslušenstvím).

Poškozená [REDAKCE] uvedenou částku žádala za poškozený mobilní telefon. V rámci přípravného řízení bylo policejním orgánem opatřeno odborné ohodnocení předmětného telefonu (založeno na č.l. 19), podle kterého činila jeho hodnota 1 000 Kč. Soud proto obžalovanému podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil povinnost nahradit poškozené právě tuto částku (1 000 Kč), se zbytkem poškozenou soud podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky uvedenou částku požadovala za náklady, které vynaložila za ošetření svého pojištěnce – poškozené [REDAKCE]. Svůj požadavek řádně doložila (založeno na č.l. 122, 128), tyto náklady vznikly v souvislosti se shora popsáním jednáním obžalovaného, soud proto obžalovanému podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil povinnost nahradit této poškozené požadovanou částku (6 222 Kč). Uvedená poškozená ještě požadovala příslušenství spočívající v úroku z prodlení, který však řádně

nevyčísli (neurčité vyčíslení), soudu proto nezbylo než ji v tomto požadavku podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu ve Strakonících ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok učiněn nebyl.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Strakonice 27. 5. 2021

JUDr. Tomáš Uldrich v. r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakoniciích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. 6. 2022 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivany Kolářové a přísedících Jaroslavy Rabové a Ing. Vítězslava Vaňáče

takto:

Obžalovaný

██████████ narozený ██████████ v ██████████ okres Košice, Slovenská republika, státní příslušník Slovenské republiky, bez zaměstnání, trvale bytem ██████████ Slovenská republika, na adrese pro účely doručování ██████████ (u rodičů ██████████, ██████████)

je vinen, že

dne 17. 12. 2021 v době od 08:00 do 11:16 hodin, poté, co se s ██████████ nar. ██████████ náhodně setkal u budovy nádraží ČD ve Strakoniciích a nabídl jí, zda si s ním dá pivo nebo víno, s ním dobrovolně odešla na ubytovnu do ulice ██████████ na pokoj ██████████ kde pili víno, které předtím ██████████ zakoupil v místních potravinách za peníze poškozené, na pokoji se jí pokoušel líbat a pokládat na postel, čemuž se ██████████ bránila jak verbálně tak odstrkováním, sahal jí pod svetr na boky a do rozkroku, následně když se mu snažila ruce chytit, ztratila rovnováhu a převalila se na záda na postel, ██████████ se jí dále pokoušel líbat, a když plakala a prosila, aby ji nechal, řekl jí, že ji nechá na pokoji, když mu ho "vyfajčí", ona mu ze strachu vyhověla, ovšem při felaci se pozvracela a odešla se umýt do koupelny, kam za ní přišel ██████████ zcela nahý a po návratu do pokoje zamkl dveře a řekl, že odemkne, když ho "vykouří", poškozená souhlasila, protože měla strach a chtěla pryč, když ale k jeho vyvrcholení nedocházelo, řekl, ať si lehne na záda, sundal jí punčochy, ponožky i kalhotky a snažil se do ní proniknout a souložit, následně po 15 až 20 minutách chtěl, aby ho opět "kouřila", což poškozená ze strachu udělala, následně využila toho, že ██████████ je opilý a pomocí mobilního telefonu zkontaktovala svého přítele a Policii ČR, posléze pokoj na ubytovně opustila, přičemž poškozená neutrpěla žádné zranění,

Shodu s prvopisem potvrzuje Hedvika Chalupová.

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a tento čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku *účinného do 31. 12. 2021*,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku *účinného do 31. 12. 2021* k trestu odnětí svobody na **26 (dvacet šest) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku *účinného do 31. 12. 2021* a § 82 odst. 1 trestního zákoníku *účinného do 31. 12. 2021* se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **3 (tři) roky**.

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. je obžalovaný povinen na náhradě nemajetkové újmy zaplatit poškozené [redacted] nar. [redacted] trvale bytem a na adrese pro účely doručování [redacted] částku 50 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. ř. se poškozená [redacted] se zbytkem požadavku na náhradu nemajetkové újmy **odkazuje** na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 129 odst. 2 tr. ř. neobsahuje tento rozsudek odůvodnění výroku o vině, trestu a náhradě škoda – nemajetkové újmy, neboť se po jeho vyhlášení obžalovaný, obhájce i státní zástupkyně vzdali odvolání (obžalovaný takto i za osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr. ř.) a netrvali na vyhotovení odůvodnění rozsudku, a ve lhůtě stanovené podle § 129 odst. 2 tr. ř. se dodatečně vzdala odvolání i poškozená.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 251 tr. ř., § 252 tr. ř.).

Odvolání mohou podat: státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci nebo zabrání části majetku a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení; a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr. ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení (§ 247 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za

něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho opatrovník a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr. ř.).

Strakonice 7. 6. 2022

JUDr. Ivana Kolářová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hedvika Chalupová.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonicih rozhodl v hlavním líčení konaném dne 6. dubna 2022 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Uldricha a přísedících Mgr. Ivany Ondrišové a Milana Sovy

takto:

Podle § 226 písm. a) trestního řádu se **obžalovaný** [redacted] narozený [redacted] ve [redacted] osoba samostatně výdělečně činná, trvale bytem nám. [redacted] s adresou pro účely doručování třída [redacted] občan ČR,

zprošťuje

obžaloby pro skutek spočívající v tom, že

v přesně nezjištěné době, pravděpodobně od 22:00 do 24:00 hodin dne 16. 12. 2020, v přesně nezjištěném domku v ubytovacím areálu statku [redacted] v k. ú. obce [redacted] okr. Strakonice, když byla poškozená [redacted] nar. [redacted] v apartmánu u obviněného na návštěvě a seděla na sedačce, stoupl si před ni a chytil ji za obě ruce v okolí zápěstí, pevně ji stiskl, a když se chtěla zvednout, zatlačil ji zpět, a poté si na sedačku přiklekl, stále ji držel za ruce, přičemž poškozená se ho snažila nohama odstrčit, a když se po chvíli dostala nohama na zem a snažila se postavit, přechytl jí ruce zezadu, přetočil ji na sedačce na břicho tak, že jednu nohu měla na zemi, potáhl si ji k sobě a předloktím jedné ruky jí zatlačil na záda, což poškozené způsobilo bolest, nemohla pořádně dýchat a brečela, následně jí druhou rukou stáhl legíny, rozepnul si rifle, a poté na poškozené vykonal soulož, při které vyvrcholil do vagíny poškozené, přičemž poškozená neutrpěla žádné zranění, které by si vyžádalo lékařské ošetření,

kvalifikovaný jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje Marta Petrovcová.

1. Z důkazů provedených u hlavního líčení, tj. z výpovědi obžalovaného, z výpovědi svědků [REDACTED] a z listinných důkazů - z protokolů o ohledání místa činu včetně fotodokumentace, náčrtku domku, plánu areálu, z ubytovací knihy, ze zprávy o počasí, zprávy Psychiatrické nemocnice Kroměříž a z osobních výkazů obžalovaného nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.
2. [REDACTED] ke své osobě vypověděl, že pracuje v Dánsku u stavební společnosti, jeho průměrný měsíční příjem činí cca 70 000 Kč. K věci uvedl, že skutek, který je mu kladen za vinu, nespáchal, cítí se nevinný ve všech bodech. Poškozenou [REDACTED] před návštěvou ve Vodňanech viděl pouze jednou, když chodil asi 2 měsíce v létě 2020 s její kamarádkou [REDACTED] se kterou chodil potom i jeho syn [REDACTED]. V té době se setkal se [REDACTED].
3. V penzionu [REDACTED] byli ubytováni, když zde byli na montáži. Původně bylo domluveno, že [REDACTED] přijedou začátkem prosince 2020, nicméně [REDACTED] měla doma oslavu, příjezd proto posunuli. S [REDACTED] před jejím příjezdem komunikoval. V den příjezdu odjel se synem [REDACTED] do [REDACTED] tam dle domluvy vyzvedl [REDACTED] se kterou cestoval i její malý syn [REDACTED]. Do penzionu [REDACTED] se vrátili kolem jedenácté hodiny večer. Měl k dispozici pro sebe velký apartmán, syn [REDACTED] měl rovněž svůj. Bylo domluveno, že u [REDACTED] bude [REDACTED] se synem, [REDACTED] měla zůstat u něho, což se také stalo. Znovu zopakoval, že [REDACTED] jela do Vodňan již s tím, že bude bydlet u něho. O tom spolu po celý týden předtím komunikovali.
4. Po příjezdu a ubytování se sešli u něho v apartmánu, něco popili. První odešla [REDACTED] uspat syna, za dvacet minut za ní odešel syn [REDACTED]. [REDACTED] zůstala, šla se osprchovat, ještě jí půjčil svůj ručník. Po vysprchování šli rovnou do ložnice a vykonali několikrát soulož. Vše bylo dobrovolné. Druhý den v sobotu rozdělil mezi ostatní z montážní party práci a vrátil se do apartmánu. [REDACTED] byla po celou dobu v posteli, bavili se spolu, původně se domníval, že spolu stráví celý víkend, nicméně nemohli najít společné slovo. Zdálo se mu, že si něco vzala. Během dopoledne volal [REDACTED] jenž měl také volno a požádal ho, zda by si [REDACTED] nemohl vzít k sobě. Vysvětlil mu, že to není ono, jak si to představoval. [REDACTED] mu říkala, že má nějaké psychické problémy, domníval se, že se dokáže normálně bavit, zkoušel navodit konverzaci, což se však nepovedlo, nemohli najít společnou řeč. [REDACTED] souhlasil, proto [REDACTED] od soboty do neděle spala i s [REDACTED] ve [REDACTED] apartmánu. Do Vodňan pak přijel švagr, domluvil se s ním, že v neděli obě holky odveze.
5. Doplnil, že [REDACTED] byla po celou dobu zamklá. Svůj apartmán nezamykal, klíče byly v zámku zevnitř. V celém objektu mohlo být asi dvacet pracovníků, všechny apartmány jsou u sebe, mezi jeho apartmánem a [REDACTED] apartmánem byla vzdálenost asi deseti kroků. K doplňujícím dotazům vysvětlil, že se nikdy nestalo, že by v září 2020 na žádost [REDACTED] vezl [REDACTED] kamsi do [REDACTED]. Potvrdil, že v minulosti bral drogy, měl špatnou minulost, ze všeho se však dostal. Byl poprvé trestaný v šestnácti letech, nikdy však nebyl násilník.
6. **Poškozená** [REDACTED] vypověděla, že obžalovaného zná přes kamarádku [REDACTED]. [REDACTED] byl to její bývalý přítel. V prosinci jela společně s ní na statek do Vodňan. V té době [REDACTED] chodila se synem obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] nechtěla jet sama, proto ji poprosila, aby jela s ní. [REDACTED] je její nejlepší kamarádka, znají se od malička. Sama v té době byla ve vztahu s přítelem [REDACTED] přesto se rozhodla, že s ní pojedje. Přítelí řekla, že jede do Jeseníků k tetě [REDACTED]. Obžalovaného poprvé viděla v době, kdy chodil s [REDACTED] tehdy se [REDACTED] u ní zastavila na cigaretu a

představila ho, bylo to krátké setkání. Důvodem, proč [redacted] chtěla, aby s ní jela, bylo, že její přítel [redacted] měl být v práci a ona nechtěla být přes den v penzionu sama.

7. Když přijeli do Vodňan, dala si svoje věci do [redacted] pokoje, byla to místnost, kde byly dvě postele. Obžalovaný byl ubytovaný v jiném apartmánu. Poté šla s [redacted] si sednout na dvůr, bylo tam sezení, stolek a dvě židle. Vypily dvě skleničky vína, pak šla [redacted] uspat syna [redacted]. Chvilku tam seděla sama, po chvíli přišel obžalovaný a chtěl si promluvit o [redacted] pozval ji na kafe. Došla za [redacted] které oznámila, že si jde o ní s obžalovaným promluvit, že jí to potom povypráví. Přišla za obžalovaným, byl z něj cítit alkohol a navíc poznala, že je sjetý, měla s tím z minulosti zkušenosti, sama předtím užívala drogy. K dotazu, proč v daný okamžik neodešla, uvedla, že obžalovaný nebyl první bývalý přítel [redacted] se kterým řešila jejich vztah.
8. Obžalovaný uvařil kafe, bavili se o její práci. Když chtěla odejít, obžalovaný k ní přišel, zatačil ji na sedačku, přetahovali se, obžalovanému se jí podařilo otočit, rukou jí tlačil na záda. Nemohla v tu chvíli dýchat, stáhl jí legíny a znásilnil ji. Snažila se tomu bránit. Jak nemohla dýchat, nemohla ani moc křičet, proto jen brečela. Obžalovanému řekla, ať toho nechá, ať přestane. Obžalovaný pokračoval, nemohla se mu bránit. Obžalovaný mohl jednoznačně poznat, že se jí jeho chování nelíbí. Obžalovaný do ní vyvrcholil, pak ji pustil, natáhla si legíny a utekla za [redacted] které to ještě ten večer všechno řekla. [redacted] nato šla za obžalovaným se zeptat, proč to udělal. Obžalovaný na to měl odpovědět, že si všechno vymyslela. Neví, zda u těchto hovorů byl i její přítel [redacted]. Celý incident se odehrál kolem desáté, jedenácté večer, samotné znásilnění trvalo pár minut.
9. Druhý den v sobotu byla pouze s [redacted] na pokoji, chtěla jet domů, jenže nebylo jak. Původně totiž bylo domluveno, že je domů odveze v neděli obžalovaný. [redacted] se v sobotu na její žádost snažila zařídit odvoz, nepovedlo se jí to, protože [redacted] musel do práce. Proto odjeli až v neděli, vezl je nějaký [redacted] kamarád. Neví, zda v době odjezdu [redacted] věděl, že se něco stalo.
10. S [redacted] se domlouvala, že to oznámí na policii, nicméně nejdřív to potřebovala říct svému příteli, protože tomu lhala, kde vlastně je. Svému příteli o tom řekla až koncem února, v daný den s přítelem popíjela alkohol, byla podnapilá, přítel ihned zavolal policii. V tom okamžiku zpanikařila, nestihla mu to totiž říct celou pravdu. Po přítelovo oznámení ještě ten den jela na výslech do Prostějova, tam si vymyslela, že ke znásilnění došlo po létě 2020. Vymyslela si událost, která se stala předtím, než začala chodit s přítelem. Věděla, že je to špatné, že nemůže lhát. Asi tři až čtyři týdny nato proto šla na policii v Kroměříži, kde uvedla, jak se vše skutečně odehrálo.
11. Potvrdila, že v minulosti měla problémy s drogami, brala asi 4 až 5 let pervitin, v říjnu 2020 začala chodit s přítelem, proto s nimi přestala. V době, kdy byla znásilněna, nebyla pod jejich vlivem, v té době chodila k psychiatrice a brala antidepresiva. Popřela, že by mezi ní a obžalovaným před odjezdem do Vodňan probíhala jakákoli komunikace přes SMS či messenger, vůbec spolu nehovořili. Již si nevzpomněla, o čem s obžalovaným hovořila poté, co ji ve Vodňanech pozval na kafe než došlo ke znásilnění. Po znásilnění má deprese a úzkosti, nemůže spát. Potvrdila, že jí lékařka poučila o tom, že když bere antidepresiva, nemůže užívat alkoholické nápoje. Přestože pila, tak na sobě nepocíťovala, že by něco bylo jinak. O vymyšlené historce v [redacted] se [redacted] dozvěděla od ní, sama jí řekla, že to takhle nahlásila na policii. Řekla jí o tom druhý den poté, kdy se vrátila z výslechu. Přitom o znásilnění věděla ten den, co se stalo. Když jí [redacted] na policii potvrzovala vymyšlenou verzi, tak také lhala. Požádala ji o to. U nové verze ji již o to nežádala.

Potvrdila, že čtrnáct dní před odjezdem do Vodňan byla u jejich rodičů zabijačka, říkala o ní [REDAKCE]

12. **Svěddek** [REDAKCE] vypověděl, že obžalovaný je jeho otcem. [REDAKCE] zná od vidění, viděl ji asi třikrát. Byla s nimi ve Vodňanech, jedná se o kamarádku jeho bývalé přítelkyně [REDAKCE]. Před prosincem 2020 poškozenou neznal. Sám se s ní vůbec nebavil. Vysvětlil, že asi týden předtím napsal [REDAKCE] zda by nechtěla za ním přijet do Vodňan, nabídl jí, že si s sebou může vzít kamarádku. [REDAKCE] přijela se synem a s [REDAKCE]. Bylo domluveno, že [REDAKCE] bude s ním, s [REDAKCE] se domlouval otec, sám nic nedomlouval. Když přijeli do penzionu, šel na pokoj, společně s [REDAKCE] uspával jejího syna. [REDAKCE] s nimi nešla, do jeho pokoje si věci nenesla, dokonce popřel, že by její věci byly v jeho pokoji. [REDAKCE] měla své věci u otce. Když uspali malého, šli ještě za otcem si dát pivo. Popřel, že by [REDAKCE] s [REDAKCE] seděly venku a popíjely víno a teprve poté šla [REDAKCE] uspávat syna.
13. U otce na pokoji si dali pivo. Pak se rozdělili a každý si šel po svém. S [REDAKCE] odešel do svého apartmánu, [REDAKCE] zůstala na pokoji s otcem. Popřel, že by v pokoji s nimi spala [REDAKCE], nepřišla ani během noci. Druhý den nebyl v práci, zůstal na penzionu. [REDAKCE] viděl před obědem, opakovaně vyloučil, že by byla ráno u nich na pokoji. Vzpomněl si, že [REDAKCE] šla během dopoledne za [REDAKCE] si zakouřit. [REDAKCE] se mu nikdy nezmínila o tom, že se mělo něco stát mezi otcem a [REDAKCE]. Poprvé se o tom dozvěděl až v květnu od policie při výslechu. Po celou sobotu byl na pokoji, spal nebo si hrál s malým, [REDAKCE] byla s ním, občas šla kouřit. Potvrdil však, že v noci ze soboty na neděli [REDAKCE] spala u nich v pokoji, důvod neznal, nijak mu to nevadilo. Tehdy ho otec požádal, zda by ho nemohl zbavit přítomnosti [REDAKCE] na důvody se neptal. Popřel, že by ho [REDAKCE] během pobytu žádala, aby zajistil jejich odvoz domů, naopak bylo domluveno, že odjedou až v neděli na večer. V neděli je odvezl bratr otcovy přítelkyně. V neděli byla [REDAKCE] po celou dobu v apartmánu, nepostřehl, že by se změnilo něco na jejím chování, stále se bavila s [REDAKCE]. Připustil, že mu byla [REDAKCE] nesympatická, byla divná, neměl potřebu se s ní bavit. [REDAKCE] buď spala anebo byla na telefonu, po celou dobu nezaslechl nic o znásilnění, nepozoroval žádnou změnu v jejím chování či vystupování. Závěrem uvedl, že neví nic o tom, že by se otec někdy choval násilně vůči ženám.
14. **Svědčce** [REDAKCE] vypověděla, že obžalovaný je její exmanžel, zná ho cca pětadvacet let. Za dobu, co ho zná, se k ní nikdy nechoval násilně ani jí není známo, že by se násilně choval k jiné ženě. Poškozenou nezná, svědkyni [REDAKCE] ano, neboť nějakou dobu chodila s jejím synem.
15. **Svědčce** [REDAKCE] vypověděla, že s obžalovaným chodila v období od června do září 2020, pak se vrátil ke své přítelkyni. Sama poté chodila s jeho synem [REDAKCE]. K [REDAKCE] uvedla, že je její dlouholetá kamarádka, znají se od malička. Potvrdila, že v době, kdy chodila s obžalovaným, [REDAKCE] neznal, jednou jí ho představila, ale nestýkali se spolu.
16. Vypověděla, že v září, tj. asi týden po incidentu, se od [REDAKCE] dozvěděla, že ji obžalovaný vzal domů z [REDAKCE] a u benzinové čerpací stanice ji znásilnil. Proto tuto verzi sama vypověděla na policii. Uvedla, když ji [REDAKCE] požádala, aby potvrdila její verzi o znásilnění v září v [REDAKCE], nemohla vědět, že je verze smyšlená. Když na ni poškozená mluvila, tak z ní měla pocit, že se to skutečně událo. Potom [REDAKCE] verzi změnila. [REDAKCE] bezmezně věří, nikdy spolu neměli žádné problémy, nikdy si nelhaly. Nemůže za to, že [REDAKCE] svědectví úplně změnila. K dotazu soudu, aby vysvětlila důvod

Shodu s prvopisem potvrzuje Marta Petrovcová.

její původní výpovědi o znásilnění v [REDAKCE] v době, kdy věděla o znásilnění ve Vodňanech, uvedla, že nemohla vědět tu skutečnost, že [REDAKCE] verzi s [REDAKCE] změnil. Verzi o znásilnění v [REDAKCE] jí nyní už nevěří, neměla možnost se zeptat obžalovaného, proč to udělal. Doznala, že dříve vypověděla, že sama domluvila odvoz [REDAKCE] do [REDAKCE] obžalovaným.

17. K Vodňanům vypověděla, že chodila se synem obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] chtěl, aby za ním přijela. Obžalovaný si napsal [REDAKCE] jestli by mohla dorazit, domluvil se odvoz. Obžalovaný spolu s [REDAKCE] pro ně přijeli. Uvedla, že obžalovaný se k [REDAKCE] dostal přes facebook, napsal jí, jestli nechce také přijet do Vodňan. Obžalovaný a [REDAKCE] spolu komunikovali, [REDAKCE] v té době odpověděla, že s tím nemá problém, že klidně pojedě s nimi. V té době s nikým nechodila. Domluvilo se předem, kde kdo bude spát. [REDAKCE] měla spát s nimi na pokoji, obžalovaný měl svoje prostory. Popřela, že by [REDAKCE] měla spát u obžalovaného. Do Vodňan přijeli k večeru. Dali si věci na pokoj, obžalovaný je pozval na pokec. Šli k němu do apartmánu, chvíli poseděli a pak šla společně s [REDAKCE] uspat syna. [REDAKCE] tam ještě zůstala. Za nějakou dobu od ní dostala zprávu, že s ní chce mluvit, bylo to ještě ten večer. Ještě ten večer se proto setkali, dozvěděla se od ní, že mělo dojít k znásilnění. [REDAKCE] dělalo problémy jí to říct, přišla s brekem. Zeptala se jí, jestli chce jet hned domů, že se to musí řešit. [REDAKCE] nechtěla, že to vydrží. Celý zbytek pobytu pak byly už pouze spolu, nechtěla to hlásit na policii. Sama jí však říkala, aby podala trestní oznámení.
18. V noci z pátku na sobotu [REDAKCE] spala u nich, měla tam i své věci. Vysvětlila, že když přijeli do Vodňan, šli se nejprve ubytovat, pak šli všichni k obžalovanému do apartmánu si popovídat. Bylo už pozdě, šla proto uspat syna [REDAKCE] [REDAKCE] šel s ní. [REDAKCE] zůstala u obžalovaného. K dotazu soudu popřela, že by si s [REDAKCE] povídala a pila víno ještě před návštěvou obžalovaného apartmánu, na dvoře penzionu S [REDAKCE] nebyla.
19. Druhý den byl [REDAKCE] s nimi doma, nebylo mu dobře, [REDAKCE] byla celou dobu s nimi. V neděli byl [REDAKCE] i obžalovaný v práci. Uvedla, že nechtěla po [REDAKCE] aby zajistil dřívější odvoz domů. Během soboty se s obžalovaným neviděla, občas tam jen kolem proběhl. Nebavila se s ním o tom, co se dozvěděla od [REDAKCE] neměla příležitost. Když se o tom dozvěděla, neptala se ho na to. [REDAKCE] z toho byla psychicky na dně, nemluvila, jenom brečela. V té době brala [REDAKCE] antidepresiva. Ve Vodňanech pila víno, v podnapilém stavu ji neviděla.
20. Znovu vysvětlila, že příčinou verze o [REDAKCE] na policii bylo, že jí [REDAKCE] po události ve Vodňanech řekla, že se viděli i v těch [REDAKCE] a že jí obžalovaný vezl domů. [REDAKCE] to napřed dala tak, že se to stalo v [REDAKCE] věřila jí to. Potom přišla s druhou verzí a úplně se to zamotalo, takže vlastně ve výsledku z toho sama neví hlavu ani patu. O verzi v [REDAKCE] se dozvěděla až po události ve Vodňanech, předtím to nevěděla. K dotazu, aby vysvětlila, že u policie poprvé hovořila pouze o verzi v [REDAKCE] ačkoliv v té době již znala verzi o Vodňanech, odpověděla, že jí to [REDAKCE] řekla v takovém podání, že se to údajně stalo v [REDAKCE] a ne ve Vodňanech. Potom přišla s verzí, že se to stalo ve Vodňanech, ale ne v [REDAKCE] Také uvedla, že nevěděla, co je pravda a co ne. Vypověděla to, co jí bylo řečeno, u ničeho nebyla. Její přítel [REDAKCE] u jejich hovoru nebyl, přestože se mu nevyhýbaly, jeho to nezajímalo.
21. Soud dále provedl listinné důkazy. Na č. l. 4-6 je založen protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace. Jedná se o benzinovou čerpací stanici Mars v [REDAKCE] Jedná se o místo, které bylo policejním orgánem dokumentováno jako místo prvotního místa činu, kde mělo dojít ke znásilnění. Na č. l. 39-43 je protokol o ohledání místa činu včetně

fotodokumentace, tentokrát se již jedná o ohledání ubytovacího prostoru v obci [REDAKCE] statku [REDAKCE]. Nemovitost uvedeného statku je tvořena třemi na sebe navazujícími objekty ve tvaru písmene U, v objektech se nachází bytová jednotka majitele a jeho syna a dále další pokoje a apartmány, které jsou pronajímány. Součástí areálu je i uzavřený dvorek, ve kterém se nachází venkovní posezení. Z fotografií je rovněž zřejmý vzhled apartmánu, který měl užívat obžalovaný [REDAKCE].

22. Na č. l. 101 je založeno vyjádření Českého hydrometeorologického ústavu k počasí dne 16. 12. 2020 od 22.00 do 24.00 hodin ve [REDAKCE]. V uvedeném čase bylo v dané lokalitě zataženo s nízkou oblačností s občasným velmi slabým mrholením. Teplota vzduchu byla v rozmezí 1-2 °C, byla poměrně vysoká vlhkost vzduchu, vál slabý vítr. Na č. l. 104 je založena zpráva Psychiatrické nemocnice v Kroměříži, ze které vyplynulo, že poškozená byla v tomto zařízení hospitalizována na konci července 2020 pro snahu o sebevraždu v opilosti. Ze sdělení Městského úřadu Otrokovice vyplynulo, že obžalovaný nebyl v posledních pěti letech přestupkově postihován, obžalovaný nemá žádný záznam v opisu z evidence přestupků, v rejstříku trestů má doposud třináct záznamů, poslední odsouzení je z roku 2011. Jeho předchozí odsouzení se týkala zpravidla trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání a majetkové trestné činnosti.
23. Po provedeném dokazování soudu nezbyvá konstatovat než následující.
24. Obžalovaný [REDAKCE] popřel jakoukoliv svou vinu. Podrobně popsal, jakým způsobem se seznámil s poškozenou [REDAKCE] popsal a vysvětlil důvody, proč se ocitla poškozená ve Vodňanech v penzionu [REDAKCE] kde on společně s jeho partou byl na montáži. V té době jeho syn [REDAKCE] chodil s [REDAKCE] se kterou měl sám v minulosti také poměr. Domluvili si, že svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE] by mohly jeho a syna [REDAKCE] navštívit ve Vodňanech a strávit s nimi víkend. Skutečně se tak stalo a obžalovaný společně se synem v prosinci 2020 přivezli poškozenou a svědkyni [REDAKCE] s jejím malým synem do [REDAKCE] kde se nachází penzion [REDAKCE]. Podle verze obžalovaného bylo předem domluveno, že poškozená stráví víkend s ním v jeho apartmánu, zatímco u syna [REDAKCE] bude jeho přítelkyně [REDAKCE] i se synem. Obžalovaný popsal, že poté, kdy se ubytovali, krátce se všichni setkali u něho v apartmánu, kde něco malého vypili, pohovořili, poté syn [REDAKCE] se svědkyní [REDAKCE] odešli do svého apartmánu uspat syna [REDAKCE]. Nato se poškozená vysprchovala a poté měli dobrovolnou soulož. Druhý den celé dopoledne poškozená ještě strávila u něho v apartmánu, nicméně zjistil, že s poškozenou nedokáže vést společnou řeč, navázat kontakt, zjistil, že si v podstatě nerozumějí, proto požádal syna [REDAKCE] zda by se nemohla poškozená přestěhovat k nim. Syn souhlasil, proto se poškozená během soboty přestěhovala, u syna byla až do neděle. V neděli pak všechny odvezl jeho švagr.
25. Obžalovaný [REDAKCE] každopádně popřel, že by se dopustil vůči poškozené znásilnění, v noci z pátku na sobotu s poškozenou souložil, ze strany poškozené bylo vše dobrovolné. Rovněž uvedl, že před příjezdem poškozené do Vodňan s touto komunikoval přes SMS zprávy či aplikaci messenger, vše si domlouvali, dokonce vysvětlil, že jejich příjezd musel být odložen na pozdější termín, neboť poškozená v původně domluvený termín měla nějakou rodinnou akci.
26. Jinou verzí soudu nabídla poškozená [REDAKCE]. I tato nejprve soudu vysvětlila, co bylo důvodem, že se ocitla v prosinci 2020 v penzionu [REDAKCE] ve [REDAKCE]. Podle její verze měla tento víkend pouze doprovázet její nejlepší kamarádku [REDAKCE] která sem na místo jela za svým tehdejším přítelem [REDAKCE].

synem obžalovaného Kamarádka ji požádala, aby jela s nimi s tím, že její přítel bude přes den pracovat, a proto jí měla po tuto dobu dělat společnost. Vypověděla, že bylo domluveno, že bude spát v apartmánu, který měla užívat se synem a Tam si také po příjezdu odnesla své věci. Po příjezdu na místo šla s na dvorek, kde se nacházelo sezení a kde popíjely víno a povídaly si. poté musela odejít, aby uspala svého syna, na místo se dostavil obžalovaný a pozval ji na kafe. S jeho pozváním souhlasila, ještě to došla oznámit že tedy půjde k obžalovanému, který si chtěl právě o promluvit. V apartmánu u obžalovaného vypila kafe, chvíli si povídali. Chtěla odejít, obžalovaný jí však následně strhl na gauč, podařilo se mu ji obrátit na břicho, držel jí rukou záda, stáhl jí legíny a vykonal na ní soulož. Poté ji pustil a ona odešla za kde jí vše oznámila. podle její verze běžela za obžalovaným, který měl vše popřít. Vysvětlila, že v té době měla již přítele, který nevěděl, že je s ve Vodňanech, naopak mu o místě jejího pobytu lhala. Protože to chtěla nejprve vysvětlit svému příteli, nechtěla věc oznámit na policii. Společně s zkoušeli sehnat během následujícího dne odvoz domů, nepodařilo se jim to, a proto na místě zůstaly až do neděle, kdy je v odpoledních hodinách odvezl s jeho kamarádem.

27. Soud tak měl k dispozici dvě verze události, která se měla stát v noci z pátku na sobotu dne 16. 12. 2020 v bytovacím areálu statku v katastrálním území obce na okrese Strakonice. Soud se tak musel zabývat tím, zda ostatní provedené důkazy svědčí pro jednu či druhou verzi. Soud v rámci hlavního líčení vyslechl především další dvě osoby, které byly v rozhodném okamžiku přítomny na místě. Jednalo se o svědky a v té době partnery. Svědek syn obžalovaného, popsal, že přítomnost poškozené na místě si domlouval sám jeho otec, který s ní komunikoval, bylo od počátku domluveno, že poškozená bude spát právě u otce, naopak u něho měla být jeho tehdejší přítelkyně se svým synem. Popsal, že po příjezdu na místo si odnesli věci, poškozená si své věci dala rovnou do apartmánu užívaného jeho otcem a všichni se sešli právě v apartmánu otce, kde si společně po nějakou dobu povídali, přitom popíjeli. Po nějaké době jeho přítelkyně odešla uspávat syna, on se za krátkou dobu vydal za ní. Poškozená zůstala u jeho otce tak, jak bylo domluveno. S otcem se viděl až druhý den před polednem, kdy společně kouřili, potvrdil, že byl ze strany otce požádán o to, jestli by poškozená nemohla spát v jeho apartmánu. Nepátral po důvodech, proč tak otec žádal. Každopádně popřel, že by se poškozená dostavila do jejich apartmánu ještě večer po příjezdu, že by u něj v apartmánu přespala. Stalo se tak až ze soboty na neděli. Podrobně popsal, že po celý víkend nezaznamenal jakékoli zmínky o tom, že se mělo udát něco mezi otcem a poškozenou, nezaznělo nic ani při zpáteční cestě a konečně nic takového se nedozvěděl ani po celou dobu jeho vztahu s který ukončil někdy v únoru 2021. O tom, že se mělo něco udát mezi nimi, se dozvěděl až od policie, kdy byl pozván k podání vysvětlení.
28. Konečně soud vyslechl která rovněž potvrdila, že pobyt si poškozená domlouvala sama s obžalovaným. V té době poškozená s nikým nechodila, a proto souhlasila s tím, že s nimi stráví společný víkend. Po příjezdu k penzionu si odnesli věci do apartmánu, který užíval její přítel a to i poškozená. Bylo to tak domluveno od počátku, že bude spát s nimi. Poté byli pozváni obžalovaným k němu do apartmánu na skleničku, kde si měli společně popovídat. Skutečně se tak stalo. Vzhledem k tomu, že měla na místě syna, šla ho společně s uspávat, přičemž poškozená ještě zůstala u obžalovaného. Po nějaké době jí přišla od poškozené SMS, že s ní potřebuje mluvit, rozhodně to bylo ještě týž večer. Sešly se spolu venku, kde bylo sezení. Poškozená brečela, nakonec z ní vylezlo, že měla být obžalovaným znásilněna. Šly proto do pokoje, řešily spolu, zda odjet či zůstat až do plánovaného konce. Poškozená nakonec

- odmítla odjet s tím, že říkala, že se s tím musí nejdříve vyrovnat. Také ji nabádala, aby podala trestní oznámení. I to v danou chvíli poškozená odmítla. Každopádně popřela, že by poté, kdy se o znásilnění dozvěděla, šla za obžalovaným. Naopak s ním o této události po celou dobu pobytu nehovořila. Domů je v neděli odvážel přítel se svým kamarádem.
29. Po provedeném dokazování však soudu nezbyvá konstatovat, že provedenými důkazy nebyla bez důvodných pochybností prokázána verze poškozené. Především je nutné na prvním místě konstatovat, že to byla sama poškozená [REDAKCE], která svým přístupem k věci způsobila, že její verze působí nevěrohodně a rozhodně na ní nelze postavit odsuzující rozhodnutí. Z její výpovědi a konečně i z výpovědi [REDAKCE] totiž vyplývá, že si poškozená původně vymyslela jinou verzi o znásilnění. Podle původní verze, jak sama vypověděla, kterou sama nahlásila policejnímu orgánu, bylo, že ke znásilnění ze strany obžalovaného mělo dojít při jejím odvozu obžalovaným u Benzinové čerpací stanice v [REDAKCE] a to v září 2020. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] pak je zřejmé, že i ona tuto verzi poškozené policejnímu orgánu původně potvrdila. Z obsahu spisu je pak zřejmé, že skutečně policejní orgán zahájil úkony týkající se zločinu znásilnění, který se měl udát právě v září 2020 v [REDAKCE] uvedená benzinová čerpací stanice rovněž byla ohledána a fotograficky zdokumentována.
30. Po této verzi pak poškozená [REDAKCE] přichází při dalším výslechu před policejním orgánem již s verzí, že ke znásilnění nedošlo v září 2020 v [REDAKCE] ale v prosinci 2020 ve [REDAKCE] v penzionu [REDAKCE] tak, jak je popsáno v obžalobě. Poškozená změnu místa a doby znásilnění vysvětluje tím, že o znásilnění chtěla říci nejprve svému příteli, k čemuž se nemohla odhodlat a až teprve v okamžiku, kdy se mu zmínila, teprve pak šla zločin nahlásit policejnímu orgánu. A protože v danou chvíli neřekla svému příteli celou pravdu, zpanikařila, vymyslela si verzi o znásilnění v [REDAKCE] a požádala [REDAKCE] aby jí tuto verzi potvrdila. Protože jí tížilo svědomí, že neřekla celou pravdu, nakonec vše oznámila jinak, tak, jak se to skutečně událo. Poškozená [REDAKCE] tak sama svým přístupem znemožnila policejním orgánům, aby bezprostředně po údajném znásilnění zajistily stopy na místě a navíc si minimálně jednu verzi o svém znásilnění úmyslně vymyslela.
31. Poškozená se pak s ostatními slyšenými svědky navíc neshoduje v dalších detailech týkajících se pobytu ve [REDAKCE]. Zatímco poškozená jako důvod svého odjezdu do Vodňan uvádí kamarádství s [REDAKCE] (aby jí dělala po dobu nepřítomnosti [REDAKCE] společnost), obžalovaného v podstatě vůbec neznala, tak obžalovaný i svědkyně [REDAKCE] vypovídají, že se tak domluvila sama s obžalovaným, se kterým byla v kontaktu přes SMS zprávy a messenger. Dokonce obžalovaný vypověděl, že termín jejich víkendového pobytu byl odsunut právě z důvodu, že v původním termínu měla poškozená jinou akci, což nepřímo potvrzuje i svědkyně [REDAKCE].
32. Poškozená také vypověděla, že po příjezdu a ubytování šla společně s [REDAKCE] ven na dvůr penzionu, kde se nacházelo sezení, kde spolu hovořily, popily víno. Vše bylo ukončeno až poté, kdy musela [REDAKCE] odejít uspat syna. Pak měl na místo přijít obžalovaný a pozvat ji k sobě. Tuto verzi však ostatní slyšené osoby, které byly na místě, popírají. Obžalovaný, svědkyně [REDAKCE] i svědek [REDAKCE] vypověděli, že po příjezdu se všichni sešli společně v apartmánu u obžalovaného, kde krátce popili a povídali si. Společné setkání bylo ukončeno až odchodem [REDAKCE] kterou krátce nato následoval i [REDAKCE] oba s odůvodněním, že musí uspat syna. Poškozená u obžalovaného zůstala. Byla tak popřena verze poškozené týkající se toho, jakým způsobem se vůbec ocitla v apartmánu obžalovaného. Byla svědecky vyloučena verze, že se obžalovaný dostavil k ní na dvůr, kde

předtím seděla s [REDACTED] a pozval ji k sobě, s čímž souhlasila, a proto šla k němu do apartmánu, kde byli pouze oni dva.

33. Dále poškozená vypověděla, že o znásilnění ještě týž večere řekla [REDACTED]. Ta měla obratem jít za obžalovaným, jeho jednání s ním řešit, načež obžalovaný měl znásilnění před [REDACTED] popřít. [REDACTED] tuto verzi zcela popírá. Vypověděla, že byla přes SMS zprávu zkontaktována poškozenou, setkala se s ní, vyslechla si její verzi, popsala, jakým způsobem vypadala a působila, načež následně odešli do apartmánu [REDACTED] kde v podstatě strávily zbytek víkendu. Za obžalovaným nešla, o znásilnění s ním nehovořila ani ten večer, dokonce ani během celého víkendu.
34. V této souvislosti soudu nezbývá než podotknout, že i samotná výpověď [REDACTED] která má potvrzovat verzi poškozené, je dosti rozporuplná. V prvé řadě je nutné upozornit, že svědkyně hovořila ve své výpovědi o důvodech, proč původně před policejním orgánem vypovídala o znásilnění [REDACTED] ze strany obžalovaného u benzinové čerpací stanice v [REDACTED]. Vysvětlila, že o tomto znásilnění se měla dozvědět asi týden poté, poškozené její verzi věřila, proto o ní původně hovořila před policejním orgánem. V této souvislosti však soudu nezbývá než konstatovat, že z obsahu spisu je zřejmé, že svědkyně [REDACTED] o této verzi hovořila až po prosinci 2020, kdy již znala události ve [REDACTED]. Z toho vyplývá, že svědkyně před policejním orgánem mluvila o jiné verzi znásilnění (jiné místo činu a doba spáchání), než u kterého měla být bezprostředně po jeho spáchání. Pokud soud na svědkyni činil dotazy, aby vysvětlila důvody jejich dvou verzí znásilnění, které sdělovala policejnímu orgánu, její vysvětlení nepůsobilo věrohodně (věřila poškozené, že byla znásilněna v září v [REDACTED] přestože již v prosinci znala její verzi o znásilnění ve [REDACTED]). Sama poškozená k tomu uvádí, že svědkyni žádala, aby o místě a době znásilnění lhala. Svědkyně [REDACTED] se tak po celou dobu snažila potvrzovat verzi poškozené, a to jakoukoliv, minimálně v jednom případě evidentně lživou.
35. Ze svědectví [REDACTED] vyplynulo, že po celou dobu pobytu ve Vodňanech nezaznamenal žádné hovory ani známky po údajném znásilnění, a to za situace, kdy poškozená trávila čas v jeho jednopokojovém apartmánu minimálně od soboty odpoledne až do neděle. Konečně se ani o ničem nedozvěděl od své tehdejší přítelkyně [REDACTED] ani při cestě nazpátek ani dodatečně po dobu, co udržovali partnerský vztah (do února 2021).
36. Je zřejmé, že poškozená [REDACTED] verzi o jejím znásilnění ve [REDACTED] [REDACTED] v prosinci 2020 nahlásila až o několik měsíců později. Tímto postupem zavinila, že nemohly být zajištěny případné důkazy podporující její verzi přímo na místě činu. Neexistují tak žádné ani nepřímé důkazy, které by eventuálně potvrzovaly násilný sexuální čin. Sama poškozená [REDACTED] způsobila, že policejní orgány původně pracovaly se dvěma verzemi znásilnění, které se od sebe odlišovaly místem a dobou, kdy k němu mělo dojít. V rámci hlavního líčení přiznala, že minimálně v případě verze o [REDACTED] lhala, navíc přesvědčila [REDACTED] aby jí její lživou verzi potvrdila. Její verze o tom, že chtěla nejprve vše oznámit svému příteli pak nekoresponduje s částí výpovědi [REDACTED] její nejlepší kamarádky, že v okamžiku pobytu ve Vodňanech poškozená [REDACTED] s nikým nechodila.
37. Ze všech těchto důvodů proto soudu nezbývá než konstatovat, že po provedeném dokazování zde existují takové pochybnosti, které neumožňují v žádném případě vynést odsuzující rozsudek. Soud nemá k dispozici žádné důkazy, a zde je nutné hovořit, že se ani žádné nenabízejí, které by jednoznačně bez důvodných pochybností potvrzovaly právě

verzi poškozené. Tento důkazní stav způsobila především sama poškozená, která vše nahlásila se značným časovým prodlením, která úmyslně lhala policejnímu orgánu při vyšetřování této trestné činnosti. Soud tak v souladu se zásadou in dubio pro reo obžalovaného podle § 226 písm. a) trestního řádu obžaloby zprostil, neboť nebylo najisto prokázáno, že ke znásilnění došlo (že se skutek stal).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu ve Strakonicih ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok učiněn nebyl.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Strakonice 6. 4. 2022

JUDr. Tomáš Uldrich v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Marta Petrovcová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonících rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Romana Šustra a přísedících Zdeňky Chvostové a Zuzany Kapounové v hlavním líčení konaném dne 9. února 2022 ve Strakonících

takto:

Obžalovaný

██████████ narozený ██████████ ve ██████████ nezaměstnaný, bez evidence na ÚP, trvale bytem a na adrese pro účely doručování ██████████ občan ČR,

je vinen, že

dne 10. 9. 2020 v době kolem 16:40 hodin vykonal jízdu s nákladním automobilem Ford Transit, rz ██████████ z obce Strakonice do obce Volyně, okr. Strakonice, kam přijel kolem 17:00 hodiny, a uvedené vozidlo řídil i přesto, že mu byl

- trestním příkazem Okresního soudu ve Strakonících sp. zn. 3T 41/2020 ze dne 27. 3. 2020, pravomocným dne 23. 4. 2020, uložen trest zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel ve výměře 2 roky,

- rozhodnutím Městského úřadu Strakonice čj. MUST/051310/2019/OD/lob, pravomocným dne 19. 6. 2020, vysloven zákaz činnosti, a to zákaz řízení motorových vozidel na dobu 24 měsíců, tj. do 19. 6. 2022, a dále

- rozhodnutím Městského úřadu Strakonice čj. MUST/033261/2019/OD/hla, pravomocným dne 9. 8. 2019, vysloven zákaz činnosti, a to zákaz řízení motorových vozidel na dobu 16 měsíců, tj. do 13. 9. 2020,

tedy

mařil výkon rozhodnutí soudu a jiného orgánu veřejné moci tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

čímž spáchal

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

za tento přečin a sbíhající se zločin násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu ve Strakonících č. j. 5 T 56/2020-124 ze dne 1. 10. 2020,

podle § 325 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k **souhrnnému** trestu odnětí svobody na **20 (dvacet) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **36 (třicet šest) měsíců**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na **36 (třicet šest) měsíců**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku soud **ruší** výrok o trestech z rozsudku Okresního soudu ve Strakonících č. j. 5 T 56/2020-124 ze dne 1. 10. 2020 jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Oproti tomu se obžalovaný

██████████ narozený ██████████ ve ██████████ nezaměstnaný, bez evidence na ÚP, trvale bytem a na adrese pro účely doručování ██████████ občan ČR, **podle § 226 písm. a) trestního řádu**

zprošťuje

obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství ve Strakonících č. j. ZT 40/2021-40 ze dne 25. 11. 2021, kterou mu bylo kladeno za vinu, že

poté, co ve Strakonících dne 10. 9. 2020 v 16:40 hodin poškozená mladistvá ██████████ nar. ██████████ dobrovolně nastoupila do jeho nákladního automobilu zn. Ford Transit, rz ██████████ červené barvy, za tím účelem, že ji doveze do dětského domova ██████████ dojeli kolem 17:00 hodiny na odstavnou plochu - vjezd před objektem čp. ██████████ v ulici ██████████ okr. Strakonice, kde se ██████████ zvedl z místa řidiče, naklonil se nad poškozenou mladistvou ██████████ chytli jí za pravou ruku, prostorem mezi sedadly jí zatáhl do nákladního prostoru dodávkového vozidla, ve kterém měl připevněnou válendu, u válendy jí chytil za obě ruce a hodil na postel, kde si obkročmo sedl kolem jejího břicha a uvolnil jí ruce, načež jej poškozená začala fackovat, házet sebou a křičet, což se minulo účinkem, poté jí rozepl zip u kalhot, které posléze stáhl i se spodním prádlem až pod její kolena, čemuž se poškozená neúspěšně bránila kopáním, nalehl na ni, rukou si svlékl kalhoty a spodní prádlo, a jelikož začala poškozená znovu křičet, přiložil jí ruku na ústa a silně přitlačil, aby jí v křiku zabránil, druhou rukou jí roztáhl nohy a posléze jí zasunul penis do pochvy a začal s poškozenou souložit, což trvalo cca 10 minut, poté ejakuloval na válendu a poškozenou pustil, poškozená se oblékla a posuvnými bočními dveřmi z dodávky utekla do dětského domova v ulici ██████████ přičemž při uvedeném jednání neutrpěla žádné fyzické zranění,

tedy měl jiného násilím donutit k pohlavnímu styku, spáchat tento čin souloží a na dítěti,

čímž měl spáchat zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená nezletilá [REDAKCE] narozená [REDAKCE] bytem [REDAKCE] odkazuje s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě dokazování provedeném v hlavním líčení, má soud za prokázané, že obžalovaný [REDAKCE] dne 10. 9. 2020 řídil nákladní automobil Ford Transit, ačkoli měl řízení motorových vozidel zakázáno. Bez důvodných pochybností však nebylo prokázáno, že by téhož dne znásilnil poškozenou nezletilou [REDAKCE].
2. Obžalovaný [REDAKCE] vypověděl, že s poškozenou [REDAKCE] chodil asi od února 2020 do září 2020. Seznámili se tak, že ho její kamarádka požádala, aby je odvezl do Klatov, že tam chtějí za nějakými kamarádkami, ale když pak viděl, jak nějakí kamarádi tmavší pleti koupili alkohol a jak se [REDAKCE] válela po zemi a pak ji táhli na byt, tak jí to nedovolil a naložil jí do auta. Tak se poznali a [REDAKCE] ho měla ráda. Rodina obžalovaného ji přijala pozitivně, protože jeho matka je taková solidární a dokáže se vcítit do problémů, která poškozená měla. Poškozená byla umístěna v různých domovech i psychiatrickém zařízení a matka obžalovaného byla v kontaktu s OSPODem a měla domluveno, že [REDAKCE] u nich občas může být. Letní prázdniny 2020 strávila [REDAKCE] u babičky ve [REDAKCE] a občas byla i u nich. V průběhu známosti spolu měli mnohokrát pohlavní styk, několikrát v týdnu a i několikrát denně. [REDAKCE] vadilo, že obžalovaný kouří marihuanu, ale říkal jí, že se po ní uklidní a nemusí brát ty léky, co bere ona. Kouření marihuany brala v pohodě, ale začalo jí víc vadit v září. Během vztahu mu několikrát řekla, že jejich vztah nemá cenu, ale vždy jí to vydrželo pouze do druhého dne a vždy spolu zůstali. V září 2020 nastoupila do [REDAKCE] a asi po týdnu mu napsala, že to mezi nimi nemá cenu, že nepřestane kouřit marihuanu a něco takového, přesně si to nevybavuje. Nebral to však tak, že se s ním rozešla a považoval jí stále za svoji přítelkyně. Dne 10. 9. 2020 byl na brigádě a [REDAKCE] mu psala SMS zprávy, co dělá, že by ho chtěla vidět, že se jí stýská a zda by za ní nepřišel do Strakonice. Po práci vzal svůj nákladní automobil Ford Transit, který řídil, přestože řídit nemohl a neměl řidičský průkaz, a jel z domova do Strakonice, kde vyzvedl [REDAKCE] a odvezl ji do [REDAKCE]. Zastavil pod průmyslovou školou a povídali si, proč chtěla, aby za ní přijel, a proč mu říká, že s ním nechce nic mít. V tu chvíli mu nic neřekla, ale druhý den mu psala, že se v dětském domově zamilovala do nějakého tmavšího spolubydělce. Obžalovaný seděl na sedadle řidiče, chytl poškozenou za ruku a mezi sedačkami prošel na zadní trojsedadlo a [REDAKCE] si sedla vedle něho. Nejprve se hladili a osahávali a mělo to takový průběh jako po celou dobu vztahu, souložili spolu a obžalovaný ejakuloval na podlahu. [REDAKCE] na zadní trojsedadlo prošla stejně jako on mezerou mezi dvěma sedadly vpředu. Soulož probíhala normálně, nebylo nic špatného, žádné křičení apod. a po souloží [REDAKCE] v klidu odešla do dětského domova. Kromě trojsedadla byla v zadní části dodávky i matrace, která byla na laminové desce přidělaná na nějakých trámcích a na desce byla 12 cm vysoká matrace. Jak to bylo přidělané, přesně neví, protože automobil s tímto prostorem na přespání již koupil a poté ho také prodal a rozebíral to až nový majitel. Od matrace ke stropu zbývalo cca 75 cm, někdy tam přespával a s [REDAKCE] tam i souložili. Pokud oba leží, tak to bylo možné, ale prostor byl stísněný, a i když nějakou sílu má, je nereálné vzít někoho, kdo má 75 kg a hodit ho do takto stísněného prostoru. [REDAKCE] od něho odešla úplně v pohodě, pouze řekla, že už nemá čas, že musí jít, žádný pláč, nic. Řešila pouze dětský domov, a že by měla doložit, že přijela autobusem, ale to již nešlo, protože již byli ve [REDAKCE] [REDAKCE] žádné peníze nedával, ten den ani nikdy jindy, pouze když chtěla něco koupit, tak jí to koupil. Druhý den mu

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

psala, že s ním nic nechtěla mít, že se zamilovala do kamaráda v dětském domově, že už se znají týden a že ho má ráda a že musí skočit z mostu, protože nemá lístek z autobusu. To, že chce skočit z mostu, mu telefonovala v sedm hodin ráno, obžalovaný pospíchal na brigádu a říkal jí, ať nedělá žádné hlouposti, jde normálně do školy a že se to vše v klidu vyřeší. Víc v tu chvíli neudělal, nikomu to neříkal, protože k tomu nepřikládal takovou váhu, že by opravdu skočila, když mu celý rok říkala, že ho miluje, nechce o něj přijít, tak proč by potom skákala z mostu. Později ho kontaktovala z nemocnice, že skočila.

3. Podle § 213 odst. 1 trestního řádu byla předložena SMS komunikace mezi obžalovaným a poškozenou ze dne 10. 9. 2020 a 11. 9. 2020. Ve čtvrtek 10. 9. poškozená obžalovanému psala, že jí chybí, že je těžké zapomenout na její chování a že ví, že se k obžalovanému nechovala nejlépe a doufá, že bude šťastným, protože s ní nebyl. Ona šťastná nebude, protože je pořád v děčáku a nechtějí jí pustit k babičce. Obžalovaný odpovídá, že ani on se nechoval ideálně a poškozená reaguje, že za to může ona, že se měla věnovat jemu a ne diskotéce a nedělat ostudu. Po 13. hodině spolu komunikovali, kde obžalovaný pracuje a zda za poškozenou nechce přijet na [REDAKCE] že končí v 15.00 hodin a v 16.00 hodin má být ve [REDAKCE]. Také konstatuje, že je to složitější, že po ní budou chtít jízdenku, že jela autobusem a obžalovaný jí navrhuje, že jí jako ztratí. Obžalovaný uvádí, že se mu do města moc nechce a aby seběhla k letnímu kinu. Na závěr se domlouvají, že se sejdou. V pátek 11. 9. 2020 v 7.09 hodin poškozená obžalovanému píše, promiň. Obžalovaný se dotazuje za co, a konstatuje, že si za to může sám, že se na něho vykašlala, protože se jí nevěnoval a nedokázal jí udělat šťastnou a hlavně, ať neříká, že ho opustila kvůli němu a pro jeho dobro a teď, že má pořádného chlapa, se kterým bude šťastná a že on to přežije, že to není poprvé, co od něho někdo odešel. V 11.55 hodin obžalovaný píše, co to udělala, že ho nechá a pak jde skočit, že vůbec nepřemýšlí dopředu, že to mohlo být perfektní a ona to zkaží a on je teď za toho, co jí shodil. Obžalovaný k SMS komunikaci vysvětluje, že do města se mu nechtělo jet, protože nemá řidičský průkaz. V pátek ráno mu psala, promiň, a to bylo asi po telefonátu, kdy mu řekla, že má průšvih kvůli jízdence a že má nového kamaráda a tak jí asi říkal, že ho mrzí, že si našla někoho jiného, když chtěla být s ním a nemohla být bez něho a tak asi psala, promiň. Proč odepsal za co, tak to byla asi reakce na ten telefonát, ale již si to přesně nevybavuje. Poté, co skočila z mostu, tak ho kontaktovala asi z nemocnice. Poškozenou nebyl navštívit, již se nesetkali a naposledy se viděli toho 9. září.
4. Poškozená nezletilá [REDAKCE] vypovídala dne 14. 6. 2021 před policejním orgánem a její výpověď byla v hlavním líčení přečtena podle § 102 odst. 2 trestního řádu. Poškozená uvedla, že s obžalovaným se seznámila přes jednu dívku, u které měla spát, ale jeli pít alkohol, tak ho poznala. Po nějaké době spolu začali chodit asi v únoru 2020. Byl to normální partnerský vztah, vedli spolu i intimní život a vztah skončil asi na začátku srpna 2020. Rozhodla se, že bude lepší, když nebude chodit s člověkem, který kouří marihuanu a nechová se k ní, jak by měl. Poté se ještě vídali, ale neměli pohlavní styk. V září se s ním chtěla sejít jako kamarádka, psali si, že se sejdou u hradu ve Strakonících a on říkal, že jí odveze do dětského domova. Říkala, že nemůže, že musí jet autobusem, že musí mít jízdenku, protože nesmí jezdit s lidmi v autě. Řekl, že to nějak zatají a že může uvést, že jízdenku ztratila. Tak jí přemluvil a jela s ním do Volyně, po cestě seděla na sedadle vedle řidiče a obžalovaný jí dal čtyři sta, aby si něco koupila. O obnovení vztahu nehovořili. Jeli červenou dodávkou značky Ford a zastavili kousek od dětského domova. Ještě zůstala v automobilu, povídali si a dali si cigaretu. O čem si povídali, si nepamatuje. Poté jí obžalovaný vzal, ať jde dozadu, on má v dodávce udělanou takovou postel. Dozadu ji přetáhl přes sedačky, ale to se ještě nebránila, protože nevěděla, co jí chce udělat. Vzal jí, ať jde dozadu a na návodný dotaz policejního orgánu, zda ji tahal na tu postel násilím, odpovídá, že ano. Uvádí, že jí jakože hodil na postel a začala na něj rvát, co dělá, ale obžalovaný neodpovídal. Dokázal ji tam strčit. Začal ji svlékat, ona se bránila, kopala nohama a snažila se mu dát pryč ruce, jak jí svlékal. Již neví, co měla na sobě a svlékl jí jenom kalhoty a spodní kalhotky. Nic přitom neříkal a

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

poškozená brečela. Obžalovaný se svlékl, držel jí ruce, aby se nemohla hýbat, ale snažila se kopat nohama, jednou rukou jí sundával kalhoty a druhou jí držel. Měl ztopořený penis, došlo k pohlavnímu styku a obžalovaný neměl kondom a ejakuloval na postel. Celé to trvalo asi 20 minut, poté se oblékla a šla pryč. Vystoupila předními dveřmi, protože měla vepředu tašku. Nebyla nijak zraněná. Po vystoupení z automobilu šla do dětského domova a tam se svěřila jednomu klukovi, [REDAKCE]. Neví, proč to neřekla někomu z vychovatelů. Obžalovanému se po cestě ze Strakonice chovala jako ke kamarádovi, nemohl dovodit, že by mezi nimi mohlo dojít k pohlavnímu styku. Poškozená měří 174 cm a váží 74 kg, obžalovaný je vyšší a má velkou sílu. Pokud obžalovaný tvrdí, že mezi nimi došlo k dobrovolnému pohlavnímu styku, tak to není pravda. V průběhu vztahu s obžalovaným jezdila i k němu domů, přespávala tam a vycházela dobře s jeho matkou. Matce obžalovaného se se znásilněním nesvěřovala a svoji babičce, až když byla v nemocnici. V nemocnici byla, protože skočila z mostu. Když došla ten večer do dětského domova, tak nemohla usnout, brečela a ráno šla do školy a rozhodla se, že skočí z mostu. Ještě před tím telefonovala obžalovanému, aby jí vysvětlil, proč to udělal, ale on nebral telefon. Znásilnění na policii nehlásila, protože to nechtěla řešit, protože se toho bála, přesně toho, co je teď, že je znovu vyslýchána. Po skoku z mostu byla přes dva měsíce v Psychiatrické nemocnici v Dobrušce, neboť nevěděli, zda je psychicky v pořádku, když skočila a protože chtěla jít k babičce, tak to musela podstoupit. Ambulantně dochází k psychologce a psychiatrice, ale jejich jména neví. Není pravdou, že k pohlavnímu styku mělo dojít na trojsedačce, ale bylo to na posteli, která je přes celou šířku zadního prostoru dodávky, lezlo se tam přes ty tři zadní sedačky a od stropu prostor asi jeden metr. K dotazům obhajoby poškozená odpověděla, že před seznámením s obžalovaným byla umístěna v Opařanech z důvodu, že se pořežala. Brala léky. Neví, jak často jezdila k [REDAKCE] a aby k nim mohla jezdit, vyřizovala paní [REDAKCE] přes OSPOD. V průběhu vztahu měla s obžalovaným pohlavní styk a iniciativa byla asi z obou stran, jezdili spolu s dodávkou na výlety a v dodávce i přespávali. S neukázáním jízdenky z autobusu měla problém a na dotaz, co to bylo za problém, odpovídá, že neví a že se tážající se má zeptat v dětském domově. Neřekla, že byla znásilněna, jaké by to asi bylo přijít a říct, že byla znásilněna. Na dotaz, že říkala, že se nedovolala obžalovanému druhý den ráno a obžalovaný vypověděl, že mu volala v 7.15 hodin, že má průšvih, že neukázala jízdenku a že se chce zabít a jak by se to tedy mohl dozvědět, odpovídá, že neví. Na dotaz, zda volala obžalovanému z Nemocnice v Českých Budějovicích, sděluje, že nechce vypovídat. A až následně odpovídá, že ano, ale proč mu volala, neví.

5. Nezletilá svědkyně [REDAKCE] jejíž výpověď z 11. 10. 2021 byla v hlavním líčení rovněž přečtena podle § 102 odst. 2 trestního řádu vypověděla, že [REDAKCE] zná, je z Dětského domova ve [REDAKCE] a je s ní na jednom pokoji. Do domova přišla na začátku srpna a ta věc se stala v září. Ví, že chodila s obžalovaným a že jí vadilo, že kouří marihuanu a že se spolu rozešli a také, že se domluvili, že se setkají ve Strakoncích, že si spolu popovídají a dají si cigarety. On jí pak řekl, že jí sveze do [REDAKCE] a ona se ptala, co řekne, když nemá lístek a on jí řekl, že řekne, že ho ztratila a vedle skauta měl zastavit a něco jí říci a měli jít dozadu za sedačky a tam jí měl znásilnit. Večer za ní přišla na pokoj a svědkyně se jí ptala, proč brečí a ona řekla, že to nemůže říci. Tak jí říkala, ať to řekne alespoň nějaké tetě, když se to bojí říct jí a ona jí to řekla a byl u toho i [REDAKCE]. Říkala, že to nemá nikomu říkat a druhý den skočila z mostu. Když jí to [REDAKCE] říkala, tak hodně brečela a když jí řekla, ať se někomu svěří, tak brečela a říkala, že se bojí, že to nemůže ani říct, že to bylo hrozné. Svědkyně na dotazy, kdy se jí poškozená svěřila, vypovídá nejistě, kdy se jí měla svěřit, že jí měl obžalovaný znásilnit, také uvádí, že si povídala s [REDAKCE] a ona u toho nebyla a teď neví, kde byla, ale závěrem uzavírá, že se jí svěřila večer, před tím než skočila z toho mostu. Neví, zda [REDAKCE] měla v dětském domově problém z toho, že neměla lístek z autobusu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

6. Se souhlasem státní zástupkyně a obžalovaného byly v hlavním líčení podle § 211 odst. 6 trestního řádu přečteny úřední záznamy o podaných vysvětleních.
7. [REDAKCE] dne 18. 10. 2021
8. vypověděl, že poškozenou [REDAKCE] zná z dětského domova, kamarádí spolu a baví se s ním asi nejvíc. Věděl, že měla přítele [REDAKCE] a věděl, že tam byly asi nějaké problémy, protože většinou chodila ze školy taková zdrcená, oni měli schůzky po škole. Jednou, když byli na pokojích, tak brečela a od své kamarádky ví, že brečela asi až do půlnoci. Neví, kdy se rozešli a proč, není si jistý, ale myslí si, že to bylo krátce potom, co byli spolu v té dodávce. Jednou přišla ze školy s takovým výrazem polobřečím, snažili se z ní dostat, proč tak vypadá a ona na pokoji znovu brečela, a když s ní on a [REDAKCE] byli sami, tak řekla, že nejela domů autobusem, ale že jí vzal ten přítel do [REDAKCE] dodávkou a tam se spolu vyspali. Říkala, že to napůl chtěla a napůl ne. To je vše, co k tomu říkala, pak byla uzavřená a nechtěla s nikým mluvit. Pak asi po dvou týdnech skočila z mostu, neví přesně. Večer před tím, než skočila z mostu, ji skoro neviděli, nebyla svá, byla prostě psychicky zhroucená a snažili se jí uklidňovat. Ten večer se jim s ničím nesvěřovala, pouze pořád opakovala, že už jí to nebaví a že to chce ukončit. Oni ji z toho vypovídávali, že je to hloupost. Jednou řešila problém, že nemá po návratu do domova jízdenku od autobusu a to bylo ten večer, jak přijela s dodávkou. Na dotaz, zda mu poškozená řekla, že jí měl [REDAKCE] znásilnit, uvedl, že jak říkal, tak to bylo, že říkala, že napůl to chtěla a napůl ne. Pak přešla do hodně velkého stresu a už z ní nic nevypadlo. Po skoku z mostu byla v nemocnici a již s ní nemluvil, pouze mu napsala z nemocnice pozdrav.
9. [REDAKCE] uvedl, že někdy v říjnu 2020 koupil nákladní vozidlo Ford Transit od obžalovaného, který je jeho kamarád. Prodával ho proto, že neměl řidičský průkaz. V zavazadlovém prostoru byla postel, která byla přidělená z jedné strany k boku automobilu, pak tam byly nohy a druhá půlka postele byla vyklápěcí. Jednalo se o dřevotřískovou desku a na desce byly dva molitany silné asi 5 cm. Od střechy automobilu k posteli bylo cca 70 cm. Když automobil koupil, tak postel demontoval.
10. [REDAKCE] matka poškozené nezletilé [REDAKCE] uvedla, že se [REDAKCE] s obžalovaným seznámila někdy v únoru 2020, kdy měla spát u kamarádky a pak se s odstupem dozvěděla, že tam vůbec nebyla. Od té doby se s ním vídala. Říkala o něm, že to je jen kamarád, se kterým si rozumí a vypadala velmi zamilovaně. Pak se to začalo hrotit, [REDAKCE] měla doma výchovné problémy, nechtěla doma spolupracovat, řešit domácnost, špatné známky a tak jí nepouštěla ven a [REDAKCE] se během odpoledne sebrala a odešla, i když měla být doma. Ví, že obžalovaný jezdil červenou dodávkou a ta hodně často stávala u nich před domem. Situace s odchodem byla velmi nepříjemná, kolem půlnoci zjistila, že [REDAKCE] není ve svém pokoji a na mobil se neozývala. Hledali červenou dodávku a tu našli a zevnitř byla slyšet hudba a hlasy. Protože nikdo neotvíral, tak volali policii a až té obžalovaný otevřel a [REDAKCE] tam byla zalezlá pod dekou. Nechtěla odejít a tak ji odvedli. Říkala, že s ním chce být. Od té doby, co byla ve vztahu s obžalovaným, tak jí vůbec neposlouchala, odmítala se učit, měla iluze, že s ním někam odjede, byla vůči ní i vulgární a věc řešili i s dětskou lékařskou a se střediskem výchovné péče. [REDAKCE] se před tím opakovaně sebepoškozovala, to bylo, když asi dva měsíce chodila s nějakým klukem a on se s ní pak rozešel. Měla nastoupit do diagnostického ústavu, ale kvůli covidové situaci ji vrátili domů a bylo hrozné, co vyváděla. Byla nervově labilní, museli sundat kličky z oken, protože vyhrožovala, že skočí z okna, dokonce se i praly a dělala šílené věci. Třeba stála na parapetu okna v pátém patře, ona ji držela a [REDAKCE] říkala, že když jí nedají cigarety a nebudou ji pouštět za obžalovaným, takže radši umře. Bylo to hrozné. Byla schopna se s ní prát, že půjde ven, nechtěla slyšet o tom, že má za ni odpovědnost, byla doma tři dny a pak utekla a bylo po ní pátrání a zjistilo se, že je u obžalovaného, který ji čtyři dny někde skrýval. Obžalovaný při výslechu tvrdil, že neví, kde je.

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

Pak byla v Diagnostickém ústavu v Homolích a na konci května byl soud o svěřeni do péče a [redacted] se seznámila s matkou obžalovaného a vzali si do hlavy, že bude žít s nimi. U soudu prohlásila, že nechce domů, ani k babičce a nakonec byla umístěna do Dětského domova ve [redacted]. Tam nastoupila až na konci srpna kvůli rekonstrukci. Přes prázdniny byla s obžalovaným v kontaktu a svědkyně hovořila i s paní [redacted] a ví, že ona se prý [redacted] vysvětlovala, aby se učila a aby se snažila normálně žít. Vypadalo to, že má na ni dobrý vliv. Myslí si, že to však [redacted] měla dobře promyšlené a že to dělala kvůli obžalovanému, protože se k němu chtěla dostat. V září se s ním údajně měla rozejít, ale tuto informaci má od její babičky. Jednoho dne, asi to byl pátek, jí policie přijela oznámit, že [redacted] skočila z mostu. Ještě ten den za ní jela do Nemocnice v Českých Budějovicích. [redacted] ji večer v nemocnici řekla, že jí měl obžalovaný znásilnit, že jí ublížil, řekl, že jí donutil k pohlavnímu styku a začala plakat a říkala, že skočila proto, že už toho měla dost. Hodně plakala. Svědkyně se domnívá, že skok byl nahromaděním toho všeho a myslí si, že to nebylo jenom kvůli obžalovanému. Ke znásilnění [redacted] řekla, že s obžalovaným spala a že si to vynutil a svědkyni si to přebrala tak, že jí znásilnil. Toto řekla i před kamarádkou svědkyně [redacted] která jí do nemocnice vezla. Informace, že jí měl obžalovaný vést autem a přesvědčovat, ať s ním odpoledne zůstane a pak jí odvézt do [redacted] dostala až následně od babičky. Druhý den (neupřesněno, po čem druhý) mluvila s panem Pánem z dětského domova a ten jí řekl, že [redacted] obvinění ze znásilnění stáhla, že si to vymyslela. [redacted] byla v nemocnici asi dva měsíce, rozebírali spolu, co se stalo a svědkyně jí pouze řekla, ať dobře zváží, když bude někoho obviňovat ze znásilnění, jestli jí opravdu ublížil a že to je vážné obvinění. Přitom byla [redacted] klidná, nereagovala nijak impulsivně, řekla, že je to složité, ale že to nechtěla. Když jí pak řekli, že to není pravda, že si to měla vymyslet, tak už to svědkyně dále neřešila. V tu dobu byla [redacted] umístěna v dětském domově a jezdila k její babičce. [redacted] ráda prokovala kluky, předváděla se a již v roce 2019 řešili na sociálce, že vyhledává kluky a chce se seznámit. Ráda se bavila, ale ne každý to může pochopit jako srandu jako ona.

11. [redacted] matka obžalovaného uvedla, že [redacted] poznala v roce 2020 v březnu, kdy jí syn přivedl na oběd. Najedli se a odešli a o půlnoci přijela policie a hledali jí. Nevěděla, o co jde, ale pak s ní mluvila a vysvětlila jí, že se musí vrátit, že útekem nic nevyřeší. [redacted] se přihlásila na policii a odvezli ji zpět do Homolí. Zůstaly spolu v kontaktu a s etopedkou z Homolí a s OSPODem Strakonice věc řešila, protože viděla, že se [redacted] dostala do úzkých a potřebuje pomoc, že by se mohla i zlepšit. Máma jí nechtěla a ani babička jí v té době nevolala a tak veškerý kontakt měla pouze s ní. Když byl naplánovaný první víkend u nich, tak se synem jakoby rozešla, ale to bylo proto, že jí matka údajně napsala, že syn má jinou. O víkendu se zase dali dohromady. Pak se vrátila do ústavu a domluvili se, že koncem července by mohla být týden u nich. Ještě před tím se u nich třeba najednou objevila v týdnu, přivezla jí babička a [redacted] u nich chtěla přespát a to ani syn nebyl doma. Když jí to řekla, tak jí nevěřila a chtěla si na něj počkat a pak chtěla ráno odvézt do [redacted]. Moc se jí to nelíbilo, bylo to takové chaotické a bylo to mimo dohodu s Homolí. Takto to udělala dvakrát, a když chtěla přijet potřetí, tak jí řekla, že ne, i když [redacted] byla v telefonu nepřijemná a neodbytná, ona byla [redacted] úplně posedlá. To zjistila postupem času, když viděla její projevy a až patologickou závislost. Když jí třeba syn nevezl telefon, tak byla hodně nepřijemná a nebyla schopna pochopit, že s ním nemůže být 24 hodin, sedm dní v týdnu. Pak u nich byla týden od pátku do pátku, to už byl srpen 2020. Syn měl jet v sobotu na Orlík dělat někomu pergolu a [redacted] chtěla jet s ním. Řekla jí, ať odjede ve čtvrtek k babičce, pomůže jí a v pátek se vrátí a v sobotu může jet s [redacted]. To se jí nelíbilo, nakonec pro ni babička ve čtvrtek přijela, ale pátek večer ji babička zase přivezla a [redacted] odjela s [redacted] v sobotu na Orlík. Když nebylo po jejím, tak byla strašně nepřijemná, dokázala neuhnout, rozčilovala se a její chování se začalo vymykat normálu, člověk si u ní nebyl jistý vůbec ničím. [redacted] dokázala i zalhat, byla manipulátor, a když jí řekla, proč na [redacted] svádí, že jí nechtěl přivést k babičce a že na vlastní uši slyšela, že lže, tak od té doby spolu nebyly v kontaktu. Na syna hodně tlačila, aby to s [redacted] skončil a aby jí nevyhledával. 11. 9. ráno volala [redacted] matka, že [redacted] skočila z mostu

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

a že je v nemocnici. Poté volala ještě její teta [REDAKCE] a to již nebyl klidný rozhovor. Řvala na ní ve zběsilém monologu, že [REDAKCE] je č...ák že jí pouze osouložil a ona chudák kvůli tomu skočila z mostu. Zavolala synovi a říkala mu, že [REDAKCE] skočila z mostu, jestli o tom ví a on řekl něco, jako proč to udělala, že spolu včera byli a že mu ráno volala, že jde skočit z mostu. Měl jí říct, ať neblbne a ať jde do školy. Řekl, že mezi nimi došlo k pohlavnímu styku a že potom normálně šla a ještě říkala, že nemá lístek od autobusu a že začala plašit a tak jí poradil, ať řekne, že ho ztratila. [REDAKCE] s ní pak byl určitě ještě v kontaktu, měl několik hodinových telefonátů, kdy se normálně bavili a to ještě byla v nemocnici. Prosila ho, aby jí nevolal, ale [REDAKCE] volala jemu. O čem se bavili, neví, nebyla u toho. V automobilu syna byla a myslí si, že není možné někoho hodit na postel za sedadly. Syna se na znásilnění ptala, jak to tedy bylo a on řekl, že se spolu vyspali, ale že to bylo dobrovolné. K dotazu předsedy senátu obžalovaný uvádí, že poté, co [REDAKCE] skočila z mostu, tak z nemocnice s ním jednou nebo dvakrát mluvila po dobu cca 15 minut, do půl hodiny. Pokud matka uvádí, že to byly hodinové telefonáty, tak je to pouze relativní a mohl telefonovat i s někým jiným. Je to rok a nevybavuje si to již přesně.

12. [REDAKCE] babička poškozené nezletilé [REDAKCE] uvedla, že si [REDAKCE] vzala na prázdniny v roce 2020 po pobytu v Homolích a v září nastoupila do Dětského domova ve [REDAKCE] 11. 9. jí telefonovala dcera a říkala, že [REDAKCE] skočila z mostu. Byl to pro ni velký šok. Za dva nebo tři dny jela za [REDAKCE] do nemocnice, a když se jí ptala, co jim to udělala a že je ráda, že [REDAKCE] žije, tak [REDAKCE] plakala, říkala, že za to nemůže, že se chtěla sejít s kamarádem a ten jí měl někam odvézt autem a večer na internát, ale to měla zakázané, protože musela jezdit autobusem. V domově se pak dozvěděli, že nejela autobusem ze školy a měla z toho problém. Dále [REDAKCE] říkala, že jí kamarád, který se jmenuje [REDAKCE] někam zavezl a tam jí měl to odpoledne zatáhnout do dodávky a znásilnit. Více jí k tomu neřekla.
13. [REDAKCE] uvedla, že jí její kamarádka [REDAKCE] požádala, aby jí odvezla do Nemocnice v Českých Budějovicích za dcerou [REDAKCE]. Když přišly za [REDAKCE] na pokoj, bylo na ní vidět, že je ráda, že někoho vidí a svědkyně se na pokoji zdržela asi 5 minut a pak čekala před pokojem. V době, kdy byla na pokoji, se u [REDAKCE] vystřídaly různé emoce, smích, pak mlčela a utrousila nějakou malou slzičku. Přiznala se, že to byla blbost skočit z mostu a ona jí upozornila, že příště by takové štěstí mít nemusela, aby to přežila ve zdraví. Řekla, že to bylo kvůli klukovi a ona jí odpověděla, že žádný kluk za to nestojí, aby skákala z mostu. Víc k tomu neřekla. Informaci o znásilnění neřekla před svědkyní. Na pokoji s [REDAKCE] v tu dobu byla pouze její matka a přítel matky [REDAKCE] a když matka [REDAKCE] vyšla, tak řekla, že jí měl údajně obžalovaný znásilnit. Ona tomu nevěřila, připadalo jí to nepravděpodobné. [REDAKCE] udržovala s obžalovaným kontakt delší dobu, utekla kvůli němu i z domova a hledala jí policie. [REDAKCE] je velmi spontánní osoba, a když není po jejím, tak dost často zkratuje. Myslí si, že vztah s obžalovaným udržovala z vlastní vůle, a když vztah skončil, nechtěla být ta, která byla odvržena. Ale to je jen její názor.
14. Z podnětu Městského úřadu Strakonice ze dne 24. 11. 2020, adresovaného Okresnímu státnímu zastupitelství ve Strakonici vyplývá, že poškozená při soudním jednání dne 18. 11. 2020 uvedla, že byla znásilněna a na svém tvrzení si trvala. Po pohovoru s nezletilou matka i mateřská babička uvedly, že o této věci ví, ale není dořešena.
15. Dne 10. 2. 2021 městský úřad policii sdělil, že nad nezletilou poškozenou byla nařízena dne 29. 5. 2020 ústavní výchova a poškozená dne 28. 8. 2020 nastoupila do Dětského domova ve [REDAKCE]. Dne 3. 2. 2021 se na sociální odbor obrátila [REDAKCE] že se od nezletilé o letních prázdninách dozvěděla, že jí měl opakovaně znásilnit její starší bratr [REDAKCE] v době, kdy jí bylo 12 až 13 let. Z úředního záznamu policejního orgánu vyplývá, že po prošetření tohoto poznatku

nebylo zjištěno podezření ze spáchání trestného činu nebo přestupku a nebyly zahájeny úkony trestního řízení.

16. Dne 29. 1. 2021 provedl policejní orgán ohledání místa činu, tedy odstavné plochy před objektem č. p. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE]. Místo bylo fotograficky zadokumentováno. Dne 4. 2. 2021 bylo provedeno ohledání nákladního automobilu Ford Transit. Z protokolu vyplývá, že vpředu jsou dvě sedadla, řidiče a spolujezdce a vzadu je trojsedadlo. Nákladový prostor není od prostoru pro posádku nijak oddělen. Interiér vozidla byl zkoumán pomocí UV světla a nebyla zjištěna přítomnost spermatu. Dne 12. 4. 2021 bylo provedeno dodatečné ohledání nákladového prostoru vozidla Ford Transit a bylo zjištěno, že na bocích jsou namontována prkna ve výšce 79 cm od podlahy a ta jsou překryta šedým čalouněním. Výška od horního okraje prken vnitřní části střechy činí 81 cm.
17. Psychiatrická nemocnice Dobřany sdělila, že nezletilá byla u nich hospitalizována v době od 9. 3. 2021 do 18. 5. 2021 na doporučení PhDr. Doležalové na diagnosticko-léčebný pobyt pro dlouhodobé potíže, byla popisována trvajícím emočním labilita. Při terapiích spontánně nemluvila o tom, že byla znásilněna, toto téma jí bylo nepříjemné a uváděla, že by na to chtěla zapomenout. V době propuštění byl její stav stabilizován, během pobytu vlivem medikace a psychoterapeutické práce došlo k projasnění nálady a ke stabilizaci emotivity. Nezletilá velmi dobře spolupracovala, byla snaživá a v kontaktu vždy slušná a podrobná.
18. Ze zpráv Dětského domova [REDAKCE] vyplývá, že nezletilá je v jejich péči od 28. 8. 2020 a pochází z problematické rodiny, kdy o činnost nezletilé a školní výsledky nebyl velký zájem. Školní docházku ukončila v sedmém postupovém ročníku. Navazovala a navazuje (zpráva je z 28. 7. 2021) vztahy se staršími muži.
19. Z propouštěcí zprávy Dětského oddělení Nemocnice České Budějovice vyplývá, že od 11. 9. 2020 do 14. 9. 2020 byla nezletilá hospitalizována na Dětském JIRP a následně do 12. 10. 2020 na Dětském oddělení pro velké děti. Důvod přijetí bylo poranění zad při úmyslném skoku z mostu do mělké vody. Nezletilá udávala znásilnění před úrazem, ale v rámci improvizovaných podmínek na JIRP je vyšetření neprůkazné. Podle zápisů z konzilií nezletilá dne 11. 9. 2020 uvedla, že včera došlo k nedobrovolnému pohlavnímu styku s bývalým přítelem. O znásilnění hovořila i dne 14. 9. 2020. Podle propouštěcí zprávy z Psychiatrické nemocnice v Dobřanech po hospitalizaci od 9. 3. do 18. 5. 2021 byla psychologickým vyšetřením u nezletilé zjištěna porucha přízpusobení, emoční deprivace – zanedbávání v rodině, absence pevné vztahové jistoty, emoční labilita, subdepressivní ladění, naměřené intelektové schopnosti odpovídají horní hranici podprůměru a intelektový potenciál může při adekvátní stimulaci kognitivní schopností dosahovat průměru.
20. Dětský diagnostický ústav Homole ve svém sdělení uvedl, že nezletilá byla v jejich zařízení umístěna na základě předběžného opatření Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 11. 3. 2020 v termínu od 11. 3. do 28. 8. 2020. Poté byla přemístěna do Dětského domova [REDAKCE]. Před nástupem žila ve společné domácnosti s matkou a jejím přítelem panem [REDAKCE] a sourozenci [REDAKCE] a [REDAKCE]. Nezletilá dne 6. 3. 2020 utekla z domova. Podle anamnézy začala matka nezletilé v dubnu 2019 řešit s OSPODEM výchovné problémy dcery, která se zhoršila v prospěchu, přestala respektovat matku, sebepoškozovala se a utíkala z domova. Matka navázala spolupráci se Střediskem výchovné péče ve Strakoniciích. Dne 2. 1. 2020 matka na OSPOD oznámila, že se dcera rozešla se svým chlapcem a měla podezření na sebepoškozování dcery. Dětská lékařka doporučila hospitalizaci v DPN Opařany. Následně nezletilá utekla a při zadržení našla policie u ní žiletky a ještě téhož dne byla převezena do DPN Opařany, kde byla hospitalizována do 13. 2. 2020. Po propuštění šla zpět do péče matky a byla doporučena následná ambulantní psychiatrická a psychologická péče, což se podařilo zajistit až koncem března 2020.

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

9. 3. 2020 matka informovala OSPOD, že nezletilá je hospitalizována v nemocnici z důvodu agresivity. Během pobytu v Homolích strávila nezletilá se souhlasem OSPODu pobyt doma v termínu od 17. do 25. 3. 2020. Pobyt byl dohodnut z důvodu nouzového stavu, ale v rodině nastaly během pobytu opět vztahové problémy a nezletilá 23. 3. 2020 utekla z domova, 25. 3. 2020 se sama přihlásila policii a ještě tentýž den byla vrácena zpět do zařízení.
21. Psycholožka PhDr. Adéla Doležalová ve své zprávě z 9. 8. 2021 uvedla, že pracuje pro Dětský domov ve [REDAKCE]. Pracovala s ní ve dnech 11. 11. 2020, 20. 11. 2020, 14. 12. 2020, 16. 12. 2020 a 7. 1. 2021. Poté nezletilá nastoupila pobyt v Psychiatrické nemocnici v Dobřanech. Po návratu z Dobřan se s nezletilou na její žádost potkala 9. 6. 2021. Nezletilá byla našťvaná a bojovná, že doporučila její pobyt v psychiatrické nemocnici a nařkla jí z toho, že byla příčinou rozchodu s klukem, když odešla do psychiatrické nemocnice, tak jí nechal. Probíraly, proč k tomu došlo a jaký má význam chránit se před nebezpečnými vztahy. Na počátku sezení si vzala nezletilá do ruky mobil, že ho vypne, aby je nerušil, ptala se jí, zda opravdu mobil vypíná a říkala, že ano. Měla však podezření, že si nezletilá sezení nahrává a posléze se dozvěděla, že si ho opravdu nahrávala. Mobil si tedy zapínala na základě lživého tvrzení, že ho vypíná. Nezletilá se jeví jako jednoduchá, emočně nestabilní, nezralá a vyvíjející se osobnost. Je ovlivnitelná, bez náhledu na svou situaci s nízkou úrovní hodnocení situací obecně a s tendencí podlehnout momentálnímu vjemu bez predikce následku. Těžko se jí dodržuje řád a obtížně respektuje nastavené hranice. Je neukotvená, schopná otáčet informace a nejt narovinu a podle zkušenosti s nahráváním na telefon, i zalhat. Nezletilá je na dlouhodobém pobytu u babičky a od té doby s nezletilou v kontaktu nebyla. Do posledního kontaktu s nezletilou se i přes pobyt v psychiatrické nemocnici prakticky nic nezměnilo.
22. MUDr. Iveta Burdová, dětská a dorostová psychiatrička ve své zprávě ze dne 31. 7. 2021 sdělila, že [REDAKCE] docházela do ambulance v doprovodu matky od konce roku 2017 do poloviny roku 2018. Znovu ji viděla až 4. 12. 2020 a 8. 1. 2021. Na první kontrole v prosinci sdělila i to, že byla znásilněna bývalým přítelem. Na kontrolu v březnu již nedorazila, protože prý na základě soudního rozhodnutí byla hospitalizována v PN Dobřany. Propuštěná byla dne 8. 5. 2021 ve stabilizovaném stavu a další kontrola je plánována na 3. 8. 2021 v doprovodu babičky, která jí má ve své péči.
23. Z rozsudku Okresního soudu ve Strakonících č. j. 8 P 167/2001-379 ze dne 29. 5. 2020 se zjišťuje, že nad nezletilou byla nařízena ústavní výchova a pro výkon ústavní výchovy se umísťuje do Dětského domova ve [REDAKCE].
24. Soud zamítl návrh obhájce obžalovaného na doplnění dokazování výsledkem pracovníka Dětského domova ve Volyni pana Pána, neboť tento samozřejmě nebyl svědkem události a ani se o ní nedozvěděl bezprostředně poté, mohl by mít pouze zprostředkované informace, kterých má soud pro své rozhodnutí dostatek a jeho výslech je tak nadbytečný.
25. Podle výpisu z registru vozidel je obžalovaný vlastníkem automobilu Volkswagen Golf. Obžalovaný uvádí, že automobil má normální hodnotu a užívá ho jeho kamarád a s přítelkyní v Praze. V katastru nemovitostí nemá obžalovaný evidována žádná vlastnická ani jiná věcná práva. Obžalovaný nemá záznam v insolvenčním rejstříku. Podle výpisu z evidenční karty řidiče byl obžalovaný dosud pětkrát postižen pro protiprávní jednání v dopravě, v roce 2019 pokutou 2 000 Kč, znovu v roce 2019, kdy mu rozhodnutím Městského úřadu Strakonice č. j. MUST/033261/2019/OD/hla pravomocným dne 9. 8. 2019 byla za neměřitelný alkohol uložena pokuta ve výši 30 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel pro všechny skupiny na 16 měsíců. Vzhledem k tomu, že obžalovanému byl dne 13. 5. 2019 odebrán řidičský průkaz, měl tento zákaz vykonávat do 13. 9. 2020. Dále Městský úřad Strakonice

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

rozhodnutím č. j. MUST/051310/2019/OD/LOP uložil obžalovanému, opět mimo jiné za neměřitelný alkohol, pokutu ve výměře 50 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel pro všechny skupiny na 24 měsíců, když rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 6. 2020 a zákaz činnosti má obžalovaný vykonávat až do 19. 6. 2022. Z roku 2020 jsou evidována dvě rozhodnutí Okresního soudu ve Strakonici, která budou rozvedena níže. Městský úřad Volyně sdělil, že obžalovaný nebyl projednáván pro přestupek a žádný záznam nemá obžalovaný ani v opisu z evidence přestupků. V opisu z evidence rejstříku trestů má obžalovaný celkem tři záznamy. Trestním příkazem Okresního soudu ve Strakonici č. j. 5 T 86/2019-47 ze dne 20. 9. 2019 byl uznán vinným přečinem přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 1 trestního zákoníku a odsouzen k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 60 hodin a k trestu propadnutí věci. Trest obecně prospěšných prací vykonal dne 20. 4. 2020. Trestním příkazem Okresního soudu ve Strakonici č. j. 3 T 41/2020-34 ze dne 27. 3. 2020 byl uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a odsouzen k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 150 hodin a k trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dvě léta. Trestní příkaz nabylo právní moci dne 11. 5. 2020 a trest obecně prospěšných prací obžalovaný vykonal dne 19. 6. 2021. Posledním odsouzením je rozsudek Okresního soudu ve Strakonici č. j. 5 T 56/2020-124 ze dne 1. 10. 2020, který nabylo právní moci téhož dne. Obžalovaný byl uznán vinným jednak přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, který spáchal řízením osobního automobilu dne 16. 4. 2020 a 17. 4. 2020 přes uložený správní trest zákazu činnosti z rozhodnutí Městského úřadu Strakonice a dále zločinem násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, kdy v průběhu této jízdy dne 17. 4. 2020 kolem 02:40 hodin se při policejní kontrole rozjel proti zasahujícímu policejnímu vozidlu a policista byl nucen strhnout řízení prudce doprava, aby zabránil srážce vozidel. Obžalovaný byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody na 18 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 36 měsíců a byl mu uložen i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na 30 měsíců.

26. Poškozená nezletilá [redacted] se prostřednictvím svého ustanoveného opatrovníka Mgr. Martina Cyprise připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 50 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení. Opatrovník v hlavním líčení sdělil, že obžalovaný nerespektoval právo poškozené na její soukromí, život, svobodu, čest, zdraví ani právo na suverénní rozhodování se o vlastním sexuálním životě a poškozená nezletilá ke vzniku újmy nijak nepřispěla. Do současné doby se jí nedostalo od obžalovaného žádného zadostiučinění. Nezletilá ostatně ani neví o tom, že nárok uplatňuje, nekomunikoval s ní, neboť na ni nahlíží stále jako na nezletilou a dělá kroky v jejím zájmu.
27. Soud na základě shora uvedených důkazů, které pečlivě hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu, nemohl bez důvodných pochybností dospět k závěru, že obžalovaný [redacted] dne 10. 9. 2020 za použití poměrně hrubého násilí donutil k souloži nezletilou poškozenou [redacted] čímž měl spáchat zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a, b) trestního zákoníku. K události mezi obžalovaným a poškozenou došlo již dne 10. 9. 2020, nicméně orgány činné v trestním řízení se přesto, že poškozená se o tom, že byla znásilněna, zmiňovala již při své hospitalizaci v Nemocnici v Českých Budějovicích, dozvěděly až na základě podnět Městského úřadu Strakonice, úkony trestního řízení byly zahájeny teprve v lednu 2021 a je zřejmé, že nemohla být provedena prohlídka poškozené a nalezeny například pohmožděniny nebo odřenininy jako důkaz, že se intenzivně bránila násilí ze strany obžalovaného a stejně tak ohledání místa činu a dodávky obžalovaného, nemohlo žádný přesvědčivý důkaz přinést, když navíc i postel instalovaná v nákladovém prostoru byla již dávno demontována novým majitelem. Soud se tak dostává do tíživé situace a musí velmi pečlivě hodnotit výpověď obžalovaného a poškozené a i

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

výpovědi svědků, kteří již měli pouze zprostředkované informace, ať z té či oné strany a zároveň posuzovat hodnověrnost jednotlivých výpovědí. Obžalovaný i poškozená jsou ve shodě za jakých okolností se seznámili, že jejich vztah byl poměrně intenzivní a to včetně intimního života a že dne 10. 9. 2020 přesto, že se poškozená podle svých slov v srpnu rozhodla, že nebude chodit s člověkem, který kouří marihuanu a nechová se k ní, jak by měl, tak obžalovaného kontaktovala SMS zprávami, aby za ní přijel do Strakonice a domluvili, že ji automobilem odveze do [REDAKCE]. Ve [REDAKCE] mezi nimi došlo v automobilu obžalovaného k souloži. Zde se jejich výpovědi rozcházejí, kdy obžalovaný tvrdí, že k souloži došlo po vzájemném mazlení a na trojsedadle za předními sedačkami a že pohlavní styk byl z obou stran dobrovolný a chtěný. Oproti tomu poškozená vypovídá, že jí přetáhl z předních sedaček na zadní, násilím jí dostal na postel v nákladovém prostoru, a přestože se bránila, kopala nohama a snažila se dát jeho ruce pryč, tak ji svlékl a vykonal na ni soulož. Obžalovaný tvrdí, že není možné, aby do prostoru o výšce cca 80 cm poškozenou násilím dostal a násilím jí tam svlékl. Soud tuto možnost nepovažuje z technického hlediska za vyloučenou, když podle ohledání prostoru dodávky mohl být prostor mezi matrací a stropem skutečně cca 80 cm a obžalovaný se sám se vyjádřil, že tam občas přespávali a i vleže souložili. Sama možná technická proveditelnost však těžko může být důkazem, že k činu skutečně došlo. Poškozená uvádí, že po návratu do dětského domova se svěřila [REDAKCE]. Neřekla to však nikomu z vychovatelů, ani věc neoznámila, protože bylo těžké říct, že byla znásilněna a policii věc nehlásila, protože nechtěla, aby byla opakovaně vyslýchána. Kamarád poškozené [REDAKCE] potvrzuje, že poškozená přišla s výrazem polobřečím a když se z ní snažili dostat, proč tak vypadá, tak brečela a jemu a [REDAKCE] řekla, že nejela do domova autobusem, ale že jí přivezl přítel dodávkou a že se tam spolu vyspali. Řekla, že to napůl chtěla a napůl ne. Na konkrétní dotaz, zda poškozená řekla, že jí měl obžalovaný znásilnit, svědek zopakoval, že říkal, jak to bylo, že říkala, že napůl chtěla a napůl ne. Nezletilá svědkyně [REDAKCE] která s poškozenou bydlela na pokoji, uvedla, že poškozená brečela, říkala, že se bojí, že to nemůže ani říct, že to bylo hrozné a na dotazy se svěřila, že jí měl obžalovaný znásilnit. Vzhledem k tomu, že oba nezletilí svědci vypovídali až po 13 měsících od skutku, lze pochopit určité nepřesnosti a nejistotu v určení, kdy se jim poškozená svěřovala, nicméně lze dovodit, že to bylo večer před tím, než skočila z mostu. Podstatný je však jejich rozpor ve výpovědi, jak jim poškozená událost popsala, kdy [REDAKCE] uvádí, že řekla, že to bylo hrozné, že to nemůže ani říct a že byla znásilněna a [REDAKCE] si stojí na výpovědi, že poškozená řekla, že se spolu vyspali a že to napůl chtěla a napůl ne. Výpověď svědka [REDAKCE] soud považuje za pravděpodobnější, neboť o tom, že poškozená měla být znásilněna, děti v domově mohly slyšet a povídat si i v následujících měsících a nemusí si pamatovat, od kdy tuto informaci mají, kdežto informaci „že to napůl chtěla a napůl ne“ mohl mít svědek pouze bezprostředně poté od poškozené.

28. Z SMS komunikace je jisté, že poškozená obžalovanému dne 11. 9. 2020 v 7.09 hodin napsala „promiň“. Obžalovaný se odpovědi diví, za co a pak konstatuje, že si za to může sám, že se na něho poškozená vykašlala. Obžalovaný zprávu „promiň“ vysvětluje tím, že spolu před tím telefonovali, kdy mu poškozená měla říct, že má průšvih kvůli jízdence, když v domově nedoložila, že přijela ze školy autobusem a že ho mrzí, že si našla někoho jiného. Proč odepsal za co, však již vysvětlit nedokázal s odkazem, že si to již přesně nevybavuje. Obžalovaný rovněž vypověděl, že mu poškozená ráno řekla, že chce skočit z mostu, protože neměla lístek z autobusu a on jí pouze řekl, ať nedělá hlouposti a jde normálně do školy. Nepředpokládal, že by to myslela vážně. Poškozená ho kontaktovala až po skoku z mostu z nemocnice. Poškozená oproti tomu tvrdí, že obžalovanému ráno nevolala, že má problém s neukázáním jízdanky a že se chce zabít, ale jak by se to tedy mohl dozvědět neví. Potvrdila, že mu volala z nemocnice. V nemocnici se poškozená svěřila své matce [REDAKCE], že jí obžalovaný měl donutit k pohlavnímu styku a začala plakat a že z mostu skočila proto, že toho měla dost. Poškozená řekla, že si to vynutil a svědkyně si to přebrala tak, že jí znásilnil. K poškozené [REDAKCE] uvedla, že měla doma

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

- výchovné problémy, byla nevladatelná, utekla za obžalovaným a musela jí hledat policie, v dřívější době se opakovaně sebepoškozovala, když se s ní rozešel předchozí kluk a když po nástupu do diagnostického ústavu přijela kvůli covidové situaci domů, tak byla nervově labilní, vyhrožovala, že skočí z okna, dokonce se s matkou i prala a také stála na parapetu okna v 5. patře a říkala, že když jí nedají cigarety a nebudou jí pouštět za obžalovaným, takže radši umře. O určitých problémech poškozené hovoří i [REDAKCE] matka obžalovaného, která zařizovala, aby poškozená za situace, kdy s ní její rodina moc nekomunikuje, mohla jezdit k nim, tak posléze zjistila, že to s poškozenou není tak jednoduché, že byla obžalovaným úplně posedlá, a když nebylo po jejím, tak byla nepřijemná a neodbytná. Jednou jí přistihla, jak zalhala, že jí obžalovaný nechtěl odvézt k babičce a když jí řekla, že slyšela, že lže, tak od té doby spolu nebyly v kontaktu. Svědkyně tlačila na obžalovaného, aby s poškozenou skončil a již ji nevyhledával.
29. O výchovných problémech nezletilé poškozené hovoří i zprávy Městského úřadu Strakonice, Dětského domova ve [REDAKCE] Psychiatrické nemocnice Dobruška, byť zde je až překvapivě dobře hodnocená, že velmi dobře spolupracovala, byla snaživá a v kontaktu vždy slušná a podrobná, ale toto hodnocení je spíše výjimkou, Dětského diagnostického ústavu Homole, DPN Opařany, psychiatricky MUDr. Ivety Burdové a také psychologu PhDr. Adély Doležalové, která pracuje pro Dětský domov ve [REDAKCE] Ta poškozenou hodnotí dokonce jako těžko dodržující řád a obtížně respektující nastavené hranice s tím, že je poškozená schopná otáčet informace, nejit na rovinu a i zalhat. Podle jejího závěru se u poškozené nic nezměnilo, ani po pobytu v psychiatrické nemocnici.
30. Přesto, že poškozená po setkání s obžalovaným dne 10. 9. 2020 byla po příchodu do dětského domova smutná, následně brečela a svěřila se, že měla pohlavní styk s obžalovaným, který, jak již bylo rozvedeno výše, napůl chtěla a napůl ne, přesto, že poškozená následně dne 11. 9. 2020 skočila z mostu do řeky a po převezení do nemocnice a následně uvedla lékařům, psychologům, psychiatrům, své matce a dalším osobám, že byla znásilněna obžalovaným, nemohl soud po provedeném dokazování dospět k závěru, že bylo bezdůvodných pochybností prokázáno, že obžalovaný spáchal zločin znásilnění. Z výpovědi matky obžalovaného i matky poškozené vyplývá, že poškozená obžalovaného velmi milovala a byla jím až posedlá a vše podřizovala, aby mohla být s ním. Následně se s ním však rozchází proto, že kouří marihuanu a poté ho znovu kontaktuje, aby se sešli. Již dříve byla poškozená hospitalizována pro sebepoškození poté, co se s ní rozešel předchozí přítel a zejména z výpovědi její matky i matky obžalovaného, je zřejmé, že jen těžko ovládá své emoce a je schopna dokonce i vyhrožovat, že skočí z okna a že raději umře. Kromě toho z hodnocení poškozené matkou obžalovaného i psychologu PhDr. Adélou Doležalovou jednoznačně vyplývá, že poškozená je schopná i lhát. Lze si tak snad představit situaci, kdy poškozená uvede, že byla znásilněna obžalovaným, aby tak snadno vysvětlila svůj skok z mostu a na tomto vysvětlení setrvává i nadále. Soud tak hodnotí výpověď poškozené jako spíše nevěrohodnou a v souvislosti s výpovědí nezletilého svědka [REDAKCE] uzavírá, že nebylo prokázáno, že by ke skutku došlo tak, jak je popsáno v obžalobě a že nebylo prokázáno, že by obžalovaný poškozenou donutil k souloži násilím a tedy, že se nestal skutek, pro který je vedeno trestní stíhání obžalovaného. Proto byl obžalovaný obžaloby ohledně zločinu znásilnění zproštěn podle § 226 písm. a) trestního řádu a poškozená nezletilá [REDAKCE] byla s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
31. Oproti výše uvedenému je důkazní situace u druhého žalovaného trestného činu, tedy u přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání zcela přesvědčivá a není pochyb o vině obžalovaného. Obžalovaný sám se doznává, že dne 10. 9. 2020 řídil nákladní automobil Ford Transit a věděl, že řídit nesmí, protože má tuto činnost zakázanu a řízení automobilu obžalovaným potvrzuje ve své výpovědi i poškozená nezletilá. Obžalovaný dne 10. 9. 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

vykonával sankci zákazu činnosti z rozhodnutí Městského úřadu Strakonice č. j. MUST/033261/2019/OD/hla a z rozhodnutí Městského úřadu Strakonice č. j. MUST/051310/2019/OD/lop a také trest zákazu činnosti z trestního příkazu Okresního soudu ve Strakonících sp. zn. 3 T 41/2020 ze dne 27. 3. 2020. Obžalovaný svým úmyslným porušením zákazů řízení motorových vozidel naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kdy za tento přečin je ohrožen trestem odnětí svobody až na dvě léta. Obžalovaný však tento přečin spáchal před vyhlášením rozsudku Okresního soudu ve Strakonících č. j. 5 T 56/2020-124 ze dne 1. 10. 2020, kterým byl odsouzen jednak pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a jednak pro zločin násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na 18 měsíců s podmíněným odkladem výkonu trestu na zkušební dobu 36 měsíců a k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na 30 měsíců. Podle zásad uvedených v § 43 odst. 2 trestního zákoníku, je obžalovanému ukládán tzv. souhrnný trest za všechny tři výše uvedené trestné činy v trestní sazbě zločinu násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 2 trestního zákoníku, která činí šest měsíců až šest let trestu odnětí svobody.

32. Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlédl zejména k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k osobním poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti nápravy a k riziku opakování trestné činnosti. Obžalovanému přitěžuje, že byl před spáchaním trestných činů již 2x soudně trestán a od protiprávního jednání v dopravě ho kromě rozhodnutí soudu neodradily ani sankce ukládané správními orgány. Na druhou stranu soud pozitivně hodnotí, že předchozí dva tresty obecně prospěšných prací obžalovaný řádně vykonal a také skutečnost, že byt' pouze brigádně, pracuje. Z těchto důvodů soud obžalovanému pouze prodloužil podmíněný trest odnětí svobody na 20 měsíců se zachováním zkušební doby na 36 měsíců a o šest měsíců, tedy na 36 měsíců, prodloužil i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím Okresního soudu ve Strakonících ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 251 tr.ř., § 252 tr.ř.).

Odvolání mohou podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr.ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil právo na náhradu škody (§ 247 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.). Ve prospěch mladistvého může podat odvolání, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí (§ 72 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb.)

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr.ř.).

Strakonice 9. února 2022

Mgr. Roman Šustr v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonících rozhodl samosoudcem Mgr. Romanem Šustrem v hlavním líčení konaném dne 11. října 2022 ve Strakonících,

takto:

Obžalovaný

██████████ narozený ██████████ v ██████████ okres ██████████ zřízenec Interního oddělení Nemocnice Strakonice a. s., bytem ██████████ občan ČR,

je vinen, že

v době kolem 00:15 dne 13. 3. 2022 ve Strakonících poté, co jako řidič vozidla taxislužby vezl poškozenou ██████████ narozenou ██████████ k ní domů do ulice ██████████ ██████████ šel za ní a zaklepal na vstupní dveře bytu č. ██████████ patře, který obývá poškozená ██████████ společně s ██████████ narozeným ██████████ a když poškozená vstupní dveře otevřela, vnikl dovnitř a přitom poškozenou klečící z důvodu opilosti na zemi, odstrčil a otočil jí na záda, poté dveře za sebou zavřel a poškozené stáhl legíny společně se spodními kalhotkami ke kolenům, a když poškozená začala hlasitě křičet, svého jednání zanechal a z bytu utekl, přičemž ke zranění poškozené ani ke škodě na zařízení bytu nedošlo,

tedy

dopustil se jednání pro společnost nebezpečného, které bezprostředně směřovalo za užití násilí k donucení k pohlavnímu styku, v úmyslu takový čin spáchat, avšak k dokonání činu nedošlo,

neoprávněně vnikl do obydlí jiného a užil při tomto činu násilí,

čímž spáchal

přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na **3 (tři) léta**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **4 (čtyři) léta**.

Odůvodnění:

1. Na základě dokazování provedeném v hlavním líčení, má soud za prokázané, že se obžalovaný [REDAKCE] dne 13. 3. 2022 pokusil znásilnit poškozenou [REDAKCE] a porušil domovní svobodu její a poškozeného [REDAKCE]
2. Obžalovaný [REDAKCE] vypověděl, že jezdí taxislužbu u [REDAKCE] a měl modrou Škodu Octavia, nyní již jezdí s jiným automobilem. Dne 13. 3. 2022 přijel k baru Žlutá opice a asi jeden metr od něho seděla slečna, měla ruce v klíně a nevěděl, zda se jí něco nestalo, tak jí nabídl pomoc, ale ona řekla, že ne. Nemyslel to nijak špatně, nepřišlo mu normální, že holka sedí na zemi na ulici, a tak jí nabídl, že má auto taxislužby, že by ji odvezl domů, ale také řekla, že ne. Odešel k autu a tam čekal, jestli ho někdo nezavolá a nato slečna přišla a řekla, zda by ji neodvezl domů. Slečnu odvezl, zaplatila, vše proběhlo v pořádku a chtěl odjet, ale viděl, že slečna se skoro neudrží na nohou, tak vystoupil z automobilu a nabídl jí doprovod domů. Slečnu podpíral, otevřela vchodové dveře do domu, vyjeli výtahem nahoru, tam si odemkla dveře do bytu a když viděl, že je všechno v pořádku, že by se jí už nemělo nic stát, odešel a odjel zpátky ke Žluté opici. Když odemkala byt, tak stál u dveří vedle ní a je možné, že jí pomáhal otevírat dveře, ale neví, každý detail si již nepamatuje. Od té doby již dvakrát poškozenou vezl taxíkem a poškozená zřejmě neví, jak obžalovaný vypadá. Vezl i pana [REDAKCE] každého odděleně. Obžalovaný pracuje v Nemocnici ve Strakonících s měsíčním příjmem kolem 20 000 Kč, a proto jezdí u taxislužby, aby si přivydělal. Je ženatý a má dvanáctiletého syna.
3. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že z 12. na 13. 3. 2022 byla s přítelem na diskotéce ve Žluté opici a trošku víc to tam s holkami rozjely. Vypila čtyři až pět piv a pět velkých panáků Jägermaistera během hodiny až dvou a neudělalo jí to dobře. Byla opilá a šla se ven nadýchat na vzduch a seděla přes ulici od Žluté opice. Přistoupil k ní taxikář, zda nepotřebuje pomoc a zda je v pořádku, řekla mu, že ne, že jde volat přítele. Příklad jí telefon nezvedal a taxikář se zeptal asi čtyřikrát, a tak mu řekla, že ano. Pak, když viděla, že je to opravdu taxikář, jelikož měl značku TAXI, tak chtěla odvézt na [REDAKCE]. Nechala se vysadit asi deset metrů od domu, zaplatila za taxíka 100 Kč a řidič se jí ptal, jestli chce pomoci, a ona řekla, že ne. Taxikář nevystupoval, seděl, a neví, zda odjel nebo neodjel. Od taxíku bylo vidět na vchodové dveře do domu. Vchodové dveře do domu se otevírají klíčem a zavírají se samy, ale neví, zda se za ní zavřely. Výtah byl dole, nastoupila do něj a jela nahoru. Na výtahu je displej a jsou tam vidět čísla pater, kde se výtah nachází. Doma se dopotácěla rovnou na záchod zvracet a za chvíli slyšela lehké a ustavičné ťukání. Kdyby si přítel zapomněl klíče, tak buď zazvoní nebo zabouchá, aby ho slyšela, ale jak

Shodu s prvopisem potvrzuje Marta Petrovcová.

byla opilá, tak jí nedošlo, že by to přítel nebyl, i když jí to ťukání přišlo divné. Protože jí bylo špatně, byla spíše v polospánku, tak se plazila ke dveřím, opřela se o zeď a sáhla po klíče, aby otevřela a zeptala se, co je, v domnění, že je to přítel. Jak seděla, tak byla odstrčená, někdo jí na zadku otočil a najednou ležela na zádech (svědkyně při výpovědi pláče). Na sobě měla legíny s gumou u pasu a cítila ruce na pase a najednou měla legíny stažené ke kolenům včetně kalhotek. Byla by schopná se ubránit a pachatele by odstrčila, ale byla dost opilá a měla gumové tělo, a tak se zmožila pouze na křičení, ustavičně nahlas křičela: „Pomoc, pomoc, nech mě bejt,“ a když opravdu zařvala, tak se pachatel sebral, utekl a zabouchl dveře. Podle siluety ví, že to byl vyšší plešatý člověk a taxikář, co jí vezl domů a člověk v bytě byla pravděpodobně jedna a tatáž osoba. Poté, co utekl, tak se odplížila zpátky na záchod, protože jí bylo špatně, už jenom z toho stresu, co se stalo a tam usnula a probudil ji až přítel, když přišel k ránu domů. Nic mu neřekla, odešla do práce, a dozvěděl se to od ní až přes SMS zprávy. Od té doby, co se to stalo, tak se stejným taxikem nikdy nejela a volá jenom dva nebo tři lidi, kteří jí znají a ví, že na tom teď není úplně psychicky dobře. Psychologickou pomoc nevyhledala, snaží se to v sobě zahnat prací a nemyslet na to, ale dnes jí to hodně rozhodilo. Má pětiletou dceru, kterou tehdy na víkend neměla. V bytě bydlí s přítelem [REDAKCE] který má byt pronajatý.

4. Svědek [REDAKCE] uvedl, že [REDAKCE] je jeho přítelkyně a bydlí spolu na adrese [REDAKCE] již přes dva roky. Večer 12. 3. 2022 šli do Žluté opice, kde se s přítelkyní malinko neshodli a ona odešla. Druhý den, když přišel domů, tak přítelkyně měla jít do práce a od rána brečela. Ptal se jí, co se jí stalo a řekla, že nic, že musí do práce. Pak jí zavolal, šel za ní do práce a ona mu to řekla. Řekla mu, že odešla domů, nechala se odvézt, že někdo zaklepal na dveře, že myslela, že to je on, že otevřela, viděla akorát siluetu, že jí stáhl kalhoty a že začala křičet a vzápětí utekl. Věc oznámil policii.
5. Se souhlasem obžalovaného a státní zástupkyně byly přečteny úřední záznamy o podaném vysvětlení [REDAKCE] a [REDAKCE]
6. [REDAKCE] uvedla, že provozuje taxislužbu a má k dispozici Škodu Octavia šedé barvy, kterou řídí pouze ona a dále Škodu Octavia modré barvy, kterou řídí [REDAKCE] a [REDAKCE]. V noci ze soboty 12. 3. 2022 na neděli 13. 3. 2022 s tímto automobilem jezdil [REDAKCE]. Vozidlo je označené žlutou svítlnou TAXI na střeše a na pravém předním kole chybí již delší dobu poklice. Obžalovaný [REDAKCE] pro ni jezdí na dohodu asi rok, převážně na víkendy, nemá s ním žádné problémy, naopak. Obžalovaný je ochotný, obětavý, stará se o auto a zákazníci ho chválí.
7. [REDAKCE] vypověděl, že jezdí taxislužbu u [REDAKCE]. Dne 13. 3. 2022 žádnou podnapilou dívku od Žluté opice nevezl, ale ví, že hodně opilou holku nakládal jeho kolega [REDAKCE]. Svědek shodou okolností projížděl po náměstí kolem Žluté opice a mával na obžalovaného a nějaká holka seděla na zemi na obrubníku vedle jeho auta. 16. 3. 2022 s ním mluvil a obžalovaný mu řekl, že ji vezl, že byla opilá, že když vystoupila, tak než se rozjel, tak mu spadla vedle automobilu a zvedal ji a neví jistě, ale možná mu i řekl, že ji dovedl ke vchodu, že prý byla tak opilá, že sotva stála na nohou. [REDAKCE] poznal na fotografii z kamerového záznamu z kruhového objezdu na Velkém náměstí ve Strakonících ze dne 13. 3. 2022 v 00.06.04 hodin svůj automobil
8. Podle fotografií z kamerového záznamu byl dne 13. 3. 2022 zaznamenán po Strakonících pohyb vozidla taxislužby s chybějící poklicí na pravém předním kole.
9. Z protokolu o ohledání místa činu soud zjišťuje, že byt poškozených má číslo [REDAKCE] a nachází se ve [REDAKCE] patře domu čp. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE]. V domě je výtah. Vstupní

Shodu s prvopisem potvrzuje Marta Petrovcová.

dveře do bytu jsou opatřené zadlabacím zámkem s vložkou FAB a dveře ani zámek nejeví známky žádného násilí či poškození. Za vchodovými dveřmi se nachází předsíň. Při ohledání byly zajištěny daktyloskopické stopy z vnější strany dveří, genetický stěr z koule na dveřích a z prostoru před koupelnou jako věcná stopa dámské oblečení.

10. Odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie bylo zjištěno, že daktyloskopická stopa číslo 3 zajištěná na vnější straně dveří bytu poškozené se shoduje na úrovni individuální identifikace s otiskem malíku levé ruky obžalovaného.
11. Ze smlouvy o nájmu bytu vyplývá, že byt č. [REDAKCE] má pronajatý [REDAKCE]
12. K osobě obžalovaného soud z opisu z evidence rejstříku trestů zjistil, že nebyl dosud soudně trestán a podle opisu z evidence přestupků a zprávy Městského úřadu Strakonice nebyl postižen ani pro přestupek.
13. Soud na základě shora uvedených důkazů, které pečlivě hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl bez důvodných pochybností k závěru, že se obžalovaný dne 13. 3. 2022 pokusil znásilnit poškozenou [REDAKCE]. Z výpovědi obžalovaného, kamerových záznamů a výpovědi provozovatelky taxislužby [REDAKCE] a taxikáře [REDAKCE] je nepochybné, že to byl obžalovaný, kdo poškozenou odvázel od baru Žlutá opice domů. Obžalovaný však nepřipouští, že by se pokusil znásilnit poškozenou a vysvětluje, že si před barem všiml poškozené, jak seděla na zemi a byla opilá a nabídl jí pomoc, kterou následně přijala a odvezl ji před dům, a když viděl, jak je opilá a že nemůže ani chodit, tak ji podpíral a doprovodil ke dveřím bytu a poté odešel. Že se obžalovaný nacházel u dveří bytu poškozené je jednoznačně prokázáno i zajištěnou daktyloskopickou stopou. Sama poškozená [REDAKCE] uvádí, že byla velmi podnapilá, seděla naproti baru Žlutá opice a přišel k ní taxikář, který jí opakovaně nabízel pomoc a když se nedovolala svému příteli, tak přijela nabídku, že ji odveze domů. Zde se však výpovědi poškozené a obžalovaného rozcházejí, když poškozená uvádí, že přesto, že ji taxikář nabízel doprovod, tuto nabídku odmítla, zaplatila a odešla do domu. Vyjela výtahem k bytu a v bytě šla rovnou na záchod zvracet. Poté, když slyšela lehké a stále trvající t'ukání, se podle jejích slov doplazila ke dveřím a v domnění, že se jedná o přítele vracejícího se domů, dveře otevřela. Následně byla násilím povelena z kleku či sedu na záda a neznámý muž, podle siluety vypadající jako taxikář, který ji přivezl, jí stáhl legíny a spodní kalhotky. Teprve, když začala křičet a volat o pomoc, svého jednání zanechal a z místa utekl. Soud neshledává žádnou okolnost, pro kterou by výpověď poškozené měla být nevěrohodná. Poškozená taxikáře neznala a není zde žádný např. mstivý motiv a není zde ani zistitelný motiv, neboť se poškozená ani nepřipojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy. Poškozená sama hodnověrně popisuje, jak moc byla opilá, že šla zvracet a když šla otevřít dveře, nemohla ani jít. To však neznamená, že nevnímala, co se děje a že si to nepamatuje. Událost popisuje konstantně a dobře si pamatuje, že seděla na obrubníku, že jí obžalovaný nabízel pomoc, a kromě výpovědi obžalovaného je toto potvrzováno i výpovědí [REDAKCE], který ji viděl sedět na obrubníku vedle automobilu obžalovaného. Není zde žádný důvod, proč by si následující události neměla pamatovat a jak již bylo uvedeno, ani důvod, proč by si je měla domýšlet či vymýšlet. Soud tedy bez důvodných pochybností věří výpovědi poškozené [REDAKCE], že se jí někdo pokusil znásilnit a stáhl jí legíny včetně spodních kalhotek ke kolenům a z důvodů časového sledu a skutečností, že se obžalovaný podle daktyloskopické stopy na dveřích nacházel u dveří poškozené a poškozená uvádí, že silueta pachatele odpovídala siluete obžalovaného, je bez důvodných pochybností vyloučeno, že by se jednalo o jinou osobu než obžalovaného. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že poškozená od rána brečela, nechtěla mu říct, co se stalo a odešla do práce a teprve poté se mu s událostí svěřila. I tato výpověď svědčí pro to, že poškozená reagovala na skutečně prožitou událost. Obžalovaný svým úmyslným protiprávním jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty

Shodu s prvopisem potvrzuje Marta Petrovcová.

přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, když za užití násilí spočívající v odstrčení a povalení poškozené vstoupil do bytu užívaného poškozenými a přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku spáchaného ve stádiu pokusu. K dokonání přečinu znásilnění nedošlo, ale rozhodně to nebylo závislé na vůli obžalovaného, ale svého jednání zanechal až poté, kdy ho pravděpodobně překvapila intenzita volání poškozené o pomoc, po kterém místo činu opustil. Obžalovaný je podle § 178 odst. 2 trestního zákoníku ohrožen trestem odnětí svobody na šest měsíců až tři léta a podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku na šest měsíců až pět let. Podle zásad uvedených v § 43 odst. 1 trestního zákoníku je mu ukládán tzv. úhrnný trest za oba trestné činy v trestní sazbě trestu odnětí svobody na šest měsíců až pět let.

14. Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlédl zejména k povaze a závažnosti spáchaných přečinů, k osobním poměrům obžalovaného, jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti nápravy. Obžalovanému podle § 41 písm. p) trestního zákoníku polehčuje, že nebyl dosud soudně trestán ani postižen pro přestupek a vedl řádný život. Zejména s přihlédnutím k této polehčující okolnosti soud obžalovanému uložil trest odnětí svobody zhruba v polovině zákonné trestní sazby na tři léta, tedy ve výměře, kdy lze trest uložit ještě jako podmíněný a výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu čtyř let.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím Okresního soudu ve Strakoniciích ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 251 tr.ř., § 252 tr.ř.).

Odvolání mohou podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr.ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil právo na náhradu škody (§ 247 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.). Ve prospěch mladistvého může podat odvolání, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí (§ 72 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb.)

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr.ř.).

Opravný prostředek podaný v elektronické podobě musí být vybaven uznávaným elektronickým

podpisem (§ 6 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb.) nebo podání musí být učiněno prostřednictvím datové schránky dle § 8 zákona č. 300/2008 Sb.; bez těchto náležitostí se k podání v elektronické podobě nepřihlíží.

Strakonice 11. října 2022

Mgr. Roman Šustr v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Marta Petrovcová.

